

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

Kommissionens forordning (EØF) nr. 3633/88 af 23. november 1988 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug ...	1
Kommissionens forordning (EØF) nr. 3634/88 af 23. november 1988 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes ...	3
Kommissionens forordning (EØF) nr. 3635/88 af 23. november 1988 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand	5
* Kommissionens forordning (EØF) nr. 3636/88 af 22. november 1988 om fastsættelse af enhedsværdier til ansættelsen af toldværdien af visse letfordærlige varer	7
* Kommissionens forordning (EØF) nr. 3637/88 af 22. november 1988 om indstilling af fiskeri efter torsk fra fartøjer, som fører tysk flag	10
* Kommissionens forordning (EØF) nr. 3638/88 af 22. november 1988 om indstilling af fiskeri efter kulmule fra fartøjer, som fører belgisk flag ...	11
Kommissionens forordning (EØF) nr. 3639/88 af 23. november 1988 om udsættelse af overtagelsesdatoen og ændring af visse salgspriser på kød udbudt til salg af interventionsorganerne i henhold til forordning (EØF) nr. 2374/79	12
Kommissionens forordning (EØF) nr. 3640/88 af 23. november 1988 om ændring af forordning (EØF) nr. 3330/88 for så vidt angår levering af mel af blød hvede som fødevarehjælp til Bolivia	15
Kommissionens forordning (EØF) nr. 3641/88 af 23. november 1988 om fastsættelse af de særlige afgifter ved indførsel af oksekød fra Portugal	16

* Kommissionens forordning (EØF) nr. 3642/88 af 23. november 1988 om ændring af forordning (EØF) nr. 3083/73 om oplysninger, der er nødvendige for gennemførelse af Rådets forordning (EØF) nr. 2358/71 om den fælles markedsordning for frø	18
* Kommissionens forordning (EØF) nr. 3643/88 af 23. november 1988 om undtagelse for produktionsåret 1988/89 fra forordning (EØF) nr. 1562/85 om gennemførelsesbestemmelser til foranstaltningerne til fremme af forarbejdning af appelsiner og afsætning af produkter forarbejdet på basis af citroner, for så vidt angår den omregningskurs, der skal anvendes på den minimumspris, der skal betales til producenten, samt på udligningstilskud	19
* Kommissionens forordning (EØF) nr. 3644/88 af 23. november 1988 om fastsættelse for produktionsåret 1988/89 af minimumsprisen ved salg til forarbejdningsindustrien af blodappelsiner, der er trukket tilbage fra markedet	21
Kommissionens forordning (EØF) nr. 3645/88 af 23. november 1988 om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker i forbindelse med den 30. dellicitation under den løbende hovedlicitation omhandlet i forordning (EØF) nr. 1035/88	22
Kommissionens forordning (EØF) nr. 3646/88 af 23. november 1988 om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og rå sukker	23
Kommissionens forordning (EØF) nr. 3647/88 af 23. november 1988 om fastsættelse af støttebeløbet for olieholdige frø	25
* Kommissionens forordning (EØF) nr. 3648/88 af 23. november 1988 om fravigelse af kvalitetsnormen for citrusfrugter	29
Kommissionens forordning (EØF) nr. 3649/88 af 23. november 1988 om opkrævning af en udligningsafgift ved indførsel af tomater med oprindelse i Marokko	30
Kommissionens forordning (EØF) nr. 3650/88 af 23. november 1988 om ophævelse af udligningsafgiften ved indførsel af friske citroner med oprindelse i Spanien (med undtagelse af De Kanariske Øer)	32
* Rådets forordning (EØF) nr. 3651/88 af 23. november 1988 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af serietilsluttede matrixslagprintere med oprindelse i Japan	33

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Kommissionen

88/589/EØF :

* Kommissionens beslutning af 4. november 1988 om en procedure i henhold til EØF-Traktatens artikel 86 (IV/32.318, London European — Sabena) ...	47

88/590/EØF :

* Kommissionens henstilling af 17. november 1988 om betalingssystemer, herunder navnlig om forholdet mellem kortindehaver og kortudsteder ...	55

Berigtigelser

* Berigtigelse til Kommissionens direktiv 88/301/EØF af 16. maj 1988 om konkurrence på teleterminalmarkederne. (EFT nr. L 131 af 27. 5. 1988)	59

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 3633/88

af 23. november 1988

om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2221/88⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 5,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitik's rammer⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1636/87⁽⁴⁾, særlig artikel 3,

under henvisning til udtalelse fra Det Monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

De importafgifter, som skal opkræves ved indførsel af korn, mel af hvede og rug og grove gryn og fine gryn af hvede, er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2401/88⁽⁵⁾ og de senere forordninger, der ændrer denne;

for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes

en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1, sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 1676/85 fastsatte korrektionsfaktor

— for så vidt angår de øvrige valutaer, anvendes en omregningskurs, der er baseret på det aritmetiske gennemsnit af hver af disse valutaers a vista-kurser, som er konstateret i en bestemt periode, i forhold til de i foregående led nævnte fællesskabsvalutaer samt på grundlag af ovennævnte koefficient;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 22. november 1988;

ovennævnte justeringsfaktor anvendes på alle elementer til beregning af importafgifterne, herunder ækvivalenskoeficienterne;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 2401/88, på de tilbudspriser og de dagsnoteringer, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importafgifterne for de i artikel 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 2727/75 nævnte produkter fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 24. november 1988.

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 197 af 26. 7. 1988, s. 16.

⁽³⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 153 af 13. 6. 1987, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 205 af 30. 7. 1988, s. 96.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. november 1988.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

BILAG

til Kommissionens forordning af 23. november 1988 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KN-kode	Afgift	
	Portugal	Tredjelande
0709 90 60	0,00	136,45
0712 90 19	0,00	136,45
1001 10 10	30,88	185,69 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
1001 10 90	30,88	185,69 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
1001 90 91	0,00	132,03
1001 90 99	0,00	132,03
1002 00 00	34,32	118,59 ⁽³⁾
1003 00 10	28,09	123,08
1003 00 90	28,09	123,08
1004 00 10	83,90	71,63
1004 00 90	83,90	71,63
1005 10 90	0,00	136,45 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1005 90 00	0,00	136,45 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1007 00 90	22,78	141,05 ⁽⁴⁾
1008 10 00	28,09	44,76
1008 20 00	28,09	117,10 ⁽⁴⁾
1008 30 00	28,09	0,00 ⁽²⁾
1008 90 10	⁽⁷⁾	⁽⁷⁾
1008 90 90	28,09	0,00
1101 00 00	0,77	198,52
1102 10 00	61,73	180,64
1103 11 10	61,12	301,07
1103 11 90	1,55	213,68

⁽¹⁾ For hård hvede med oprindelse i Marokko, som transporteres direkte fra dette land til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

⁽²⁾ I henhold til forordning (EØF) nr. 486/85 opkræves ingen importafgift ved indførsel af varer med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet eller i de oversøiske lande og territorier i de franske oversøiske departementer.

⁽³⁾ For majs med oprindelse i AVS eller OLT nedsættes importafgiften ved indførsel i Fællesskabet med 1,81 ECU pr. ton.

⁽⁴⁾ For hirse og sorghum med oprindelse i AVS eller OLT nedsættes importafgiften ved indførsel i Fællesskabet med 50 %.

⁽⁵⁾ For hård hvede og kanariefrø, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette land til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

⁽⁶⁾ Den importafgift, der skal opkræves for rug, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette land til Fællesskabet, er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 1180/77 og Kommissionens forordning (EØF) nr. 2622/71.

⁽⁷⁾ Ved import af det under pos. 1008 90 10 henhørende produkt (triticale) opkræves dog importafgiften for rug.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 3634/88

af 23. november 1988

om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portu-
gals tiltrædelse,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75
af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for
korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2221/
88⁽²⁾, særlig artikel 15, stk. 6,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85
af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og de veksel-
kurser, der skal anvendes inden for den fælles land-
brugspolitik rammer⁽³⁾, senest ændret ved forordning
(EØF) nr. 1636/87⁽⁴⁾, særlig artikel 3,under henvisning til udtalelse fra Det Monetære Udvalg,
og

ud fra følgende betragtninger:

De præmier, hvormed importafgifterne for korn og
malt skal forhøjes, er fastsat ved Kommissionens forord-
ning (EØF) nr. 2402/88⁽⁵⁾ og de senere forordninger, der
ændrer denne;for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må
det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning:— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes
inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes
en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers
centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1,sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 1676/85 fastsatte
korrektionsfaktor— for så vidt angår de øvrige valutaer anvendes en
omregningskurs, der er baseret på det aritmetiske
gennemsnit af hver af disse valutaers a vista-kurser,
som er konstateret i en bestemt periode, i forhold til
de i foregående led nævnte fællesskabsvalutaer samt
på grundlag af ovennævnte koefficient;disse kurser er de kurser, der noteres fra den
22. november 1988;de nuværende cif-priser, herunder cif-priserne ved
terminskøb, fører til at ændre de præmier, hvormed de for-
tiden gældende importafgifter skal forhøjes, i overens-
stemmelse med bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*1. De i artikel 15 i forordning (EØF) nr. 2727/75
omhandlede præmier, hvormed de forudfastsatte import-
afgifter for korn og malt kommende fra Portugal skal
forhøjes, fastsættes til nul.2. De i artikel 15 i forordning (EØF) nr. 2727/75
omhandlede præmier, hvormed de forudfastsatte import-
afgifter for korn og malt kommende fra tredjelande skal
forhøjes, fastsættes som angivet i bilaget.*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft den 24. november 1988.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. november 1988.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 197 af 26. 7. 1988, s. 16.⁽³⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.⁽⁴⁾ EFT nr. L 153 af 13. 6. 1987, s. 1.⁽⁵⁾ EFT nr. L 205 af 30. 7. 1988, s. 99.

BILAG

til Kommissionens forordning af 23. november 1988 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes

A. Korn og mel

(ECU/ton)

KN-kode	Løbende måned 11	1. term. 12	2. term. 1	3. term. 2
0709 90 60	0	0	0	0
0712 90 19	0	0	0	0
1001 10 10	0	0	0	0
1001 10 90	0	0	0	0
1001 90 91	0	0	0	5,63
1001 90 99	0	0	0	5,63
1002 00 00	0	0	0	0
1003 00 10	0	0	0	0
1003 00 90	0	0	0	0
1004 00 10	0	0	0	3,74
1004 00 90	0	0	0	3,74
1005 10 90	0	0	0	0
1005 90 00	0	0	0	0
1007 00 90	0	0	0	0
1008 10 00	0	0	0	0
1008 20 00	0	0	0	0
1008 30 00	0	0	0	0
1008 90 90	0	0	0	0
1101 00 00	0	0	0	7,88

B. Malt

(ECU/ton)

KN-kode	Løbende måned 11	1. term. 12	2. term. 1	3. term. 2	4. term. 3
1107 10 11	0	0	0	10,02	10,02
1107 10 19	0	0	0	7,49	7,49
1107 10 91	0	0	0	0	0
1107 10 99	0	0	0	0	0
1107 20 00	0	0	0	0	0

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 3635/88

af 23. november 1988

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portu-
gals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81
af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for
sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2306/
88⁽²⁾, særlig artikel 19, stk. 4, første afsnit, litra a), og

under henvisning til udtalelse fra Det Monetære Udvalg,
og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 19, i forordning (EØF) nr. 1785/81
kan forskellen mellem noteringerne og priserne på
verdensmarkedet for de produkter, som er nævnt i forord-
ningens artikel 1, stk. 1, litra a), og priserne for disse
produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en eksport-
restitution;

i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 766/68 af 18.
juni 1968 om fastsættelse af almindelige regler for ydelse
af eksportrestitutioner for sukker⁽³⁾, senest ændret ved
forordning (EØF) nr. 1489/76⁽⁴⁾, skal restitutionerne for
hvidt sukker og råsukker, der ikke er denatureret, og som
udføres i uforarbejdet stand, fastsættes under hensyntagen
til situationen på fællesskabsmarkedet og på verdensmar-
kedet for sukker og navnlig under hensyntagen til de pris-
og omkostningsfaktorer, som er nævnt i forordningens
artikel 3; ifølge samme artikel skal der endvidere tages
hensyn til de påtænkte udførsels økonomiske aspekt;

for råsukkers vedkommende skal restitutionen fastsættes
for standardkvaliteten; denne er defineret i artikel 1 i
Rådets forordning (EØF) nr. 431/68 af 9. april 1968 om
fastsættelse af standardkvaliteten for råsukker og af Fælles-
skabets grænseovergangssted for beregning af cif-priserne
inden for sukkersektoren⁽⁵⁾; denne restitution fastsættes i
øvrigt i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, i forord-
ning (EØF) nr. 766/68; kandissukker er defineret i
Kommissionens forordning (EØF) nr. 394/70 af 2. marts
1970 om gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitu-
tioner for sukker⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EØF)
nr. 1714/88⁽⁷⁾; den således beregnede restitution bør, for

så vidt angår sukker tilsat smagsstoffer eller farvestoffer,
gælde for det pågældende sukkers saccharoseindhold og
fastsættes pr. 1 % af dette indhold;

situationen på verdensmarkedet eller de særlige krav på
visse markeder kan gøre det nødvendigt at differentiere
restitutionen for sukker efter dets bestemmelsessted;

i særlige tilfælde kan restitutionsbeløbet fastsættes i rets-
akter af anden karakter;

for at sikre at ordningen med eksportrestitutioner
fungerer normalt, skal der ved beregningen af disse
beløb:

- for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes
inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes
en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers
centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1,
sidste afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85⁽⁸⁾,
senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1636/87⁽⁹⁾,
fastsatte korrektionsfaktor
- for så vidt angår de øvrige valutaer anvendes en
omregningskurs, som fastlægges på grundlag af det
aritmetiske gennemsnit af hver af disse valutaers a
vista-kurser for en bestemt periode i forhold til de i
foregående led nævnte fællesskabsvalutaer samt på
grundlag af ovennævnte koefficient;

restitutionen skal fastsættes hver anden uge; den kan
ændres i mellemtiden;

anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende
situation på sukkermarkedet, navnlig på noteringer eller
kurser på sukker i Fællesskabet og på verdensmarkedet,
fører til at fastsætte restitutionerne til de beløb, der er
angivet i bilaget;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne for de produkter, der er nævnt i
artikel 1, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 1785/81, og
som ikke er forarbejdet eller denaturerede, fastsættes til de
beløb, der er angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 24. november 1988.

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. L 201 af 27. 7. 1988, s. 65.

⁽³⁾ EFT nr. L 143 af 25. 6. 1968, s. 6.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 167 af 26. 6. 1976, s. 13.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 89 af 10. 4. 1968, s. 3.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 50 af 4. 3. 1970, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 152 af 18. 6. 1988, s. 23.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 153 af 13. 6. 1987, s. 1.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. november 1988.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESSEN

Næstformand

BILAG

til Kommissionens forordning af 23. november 1988 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand

(ECU)

Produktkode	Restitutionsbeløb	
	pr. 100 kg	pr. 1 % saccharoseindhold og pr. 100 kg netto af det pågældende produkt
1701 11 90 100	34,96 ⁽¹⁾	
1701 11 90 910	33,98 ⁽¹⁾	
1701 11 90 950	⁽²⁾	
1701 12 90 100	34,96 ⁽¹⁾	
1701 12 90 910	33,98 ⁽¹⁾	
1701 12 90 950	⁽²⁾	
1701 91 00 000		0,3801
1701 99 10 100	38,01	
1701 99 10 910	38,48	
1701 99 10 950	38,48	
1701 99 90 100		0,3801

⁽¹⁾ Dette beløb anvendes for råsukker med et udbytte på 92 %. Såfremt det udførte råsukkers udbytte ikke udgør 92 %, beregnes størrelsen af den restitution, der skal anvendes, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 5, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 766/68.

⁽²⁾ Denne fastsættelse blev suspenderet ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2689/85 (EFT nr. L 255 af 26. 9. 1985, s. 12), ændret ved forordning (EØF) nr. 3251/85 (EFT nr. L 309 af 21. 11. 1985, s. 14).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 3636/88

af 22. november 1988

om fastsættelse af enhedsværdier til ansættelsen af toldværdien af visse letfordærlige varer

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portu-
gals tiltrædelse,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF)
nr. 1577/81 af 12. juni 1981 om indførelse af en ordning
med forenklede procedurer ved toldværdiansættelsen af
visse letfordærlige varer ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning
(EØF) nr. 3773/87 ⁽²⁾, særlig artikel 1, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til forordning (EØF) nr. 1577/81, artikel 1, skal
Kommissionen fastsætte periodiske enhedsværdier for de
varer, der er anført i grupperingen i bilaget;

anvendelsen af de regler og kriterier, som er fastsat i
samme forordning på de oplysninger, der er blevet

meddelt Kommissionen i overensstemmelse med artikel
1, stk. 2, i nævnte forordning, fører til fastsættelse af
enhedsværdier for de pågældende varer som angivet i
bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De enhedsværdier, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, i forord-
ning (EØF) nr. 1577/81, fastsættes som angivet i tabellen i
bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 25. november 1988.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. november 1988.

På Kommissionens vegne

COCKFIELD

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 154 af 13. 6. 1981, s. 26.

⁽²⁾ EFT nr. L 355 af 17. 12. 1987, s. 19.

BILAG

Kode	KN-kode	Varebeskrivelse	Enhedsværdibeløb/100 kg netto									
			ECU	bfr./lfr.	dkr.	DM	ffr.	dr.	Ir £	lire	fl.	£
1.10	0701 90 51 0701 90 59	Nye kartofler	18,66	811	147,08	38,71	130,48	3 098	14,41	28 738	43,65	12,49
1.20	0702 00 10 0702 00 90	Tomater	52,75	2 291	422,04	109,31	373,66	9 080	40,95	81 319	123,24	34,65
1.30	0703 10 19	Spiseløg (borsset fra sætteløg)	9,65	419	77,20	19,99	68,35	1 661	7,49	14 874	22,54	6,33
1.40	0703 20 00	Hvidløg	154,48	6 709	1 235,81	320,09	1 094,14	26 589	119,92	238 116	360,86	101,47
1.50	ex 0703 90 00	Porrer	33,74	1 465	269,90	69,90	238,96	5 807	26,19	52 004	78,81	22,16
1.60	ex 0704 10 10 ex 0704 10 90	Blomkål	24,64	1 063	194,92	50,89	171,59	4 055	19,14	37 482	57,16	17,15
1.70	0704 20 00	Rosenkål	44,76	1 931	355,63	92,23	312,60	7 362	34,82	68 116	103,74	31,19
1.80	0704 90 10	Hvidkål og rødkål	29,30	1 272	234,38	60,70	207,51	5 043	22,74	45 161	68,44	19,24
1.90	ex 0704 90 90	Broccoli (Brassica oleracea var. italica)	132,07	5 735	1 056,50	273,65	935,38	22 731	102,52	203 566	308,50	86,75
1.100	ex 0704 90 90	Kinakål	29,65	1 287	237,21	61,44	210,01	5 103	23,01	45 705	69,26	19,47
1.110	0705 11 10 0705 11 90	Hovedsalat	87,78	3 812	702,21	181,88	621,71	15 108	68,14	135 303	205,05	57,66
1.120	ex 0705 29 00	Endivie	91,00	3 955	723,03	188,90	640,84	15 038	70,68	140 150	212,02	60,29
1.130	ex 0706 10 00	Gulerødder	21,56	937	170,68	44,80	151,01	3 583	16,69	33 191	50,50	14,33
1.140	ex 0706 90 90	Radiser	101,01	4 386	808,03	209,29	715,40	17 385	78,41	155 692	235,95	66,35
1.150	0707 00 11 0707 00 19	Agurker og asier	57,01	2 476	456,07	118,13	403,79	9 812	44,25	87 877	133,17	37,44
1.160	0708 10 10 0708 10 90	Ærter (Pisum sativum)	269,33	11 696	2 154,47	558,05	1 907,49	46 355	209,07	415 124	629,12	176,91
1.170	0708 20 10 0708 20 90	Bønner (Vigna-arter, Phaseolus-arter)	85,95	3 732	687,60	178,10	608,77	14 794	66,72	132 487	200,78	56,46
1.180	ex 0708 90 00	Valskbønner	48,85	2 122	387,72	101,69	343,94	8 151	38,04	75 454	113,88	32,05
1.190	0709 10 00	Artiskokker	90,18	3 916	721,40	186,85	638,70	15 521	70,00	138 999	210,65	59,23
1.200		Asparges :										
1.200.1	ex 0709 20 00	— Grønne	507,49	22 039	4 059,66	1 051,52	3 594,26	87 347	393,95	782 215	1 185,46	333,24
1.200.2	ex 0709 20 00	— Andre tilfælde	272,56	11 837	2 180,34	564,75	1 930,39	46 912	211,58	420 108	636,68	179,03
1.210	0709 30 00	Auberginer	79,83	3 467	638,66	165,42	565,45	13 741	61,97	123 058	186,49	52,44
1.220	ex 0709 40 00	Bladselleri	73,33	3 187	578,02	152,13	512,77	12 178	56,65	112 937	171,54	49,10
1.230	0709 51 30	Kantareller	660,65	28 685	5 250,36	1 368,47	4 657,88	110 953	510,76	1 022 231	1 542,93	437,30
1.240	0709 60 10	Sød peber	57,22	2 485	457,74	118,56	405,26	9 848	44,42	88 197	133,66	37,58
1.250	0709 90 50	Fennikel	32,53	1 412	259,53	67,57	229,50	5 422	25,30	50 234	75,81	21,40
1.260	0709 90 70	Courgetter	46,55	2 021	372,38	96,45	329,69	8 012	36,13	71 750	108,73	30,57
1.270	ex 0714 20 00	Søde kartofler, hele, friske	109,28	4 745	874,19	226,43	773,98	18 809	84,83	168 440	255,27	71,78
2.10	ex 0802 40 00	Spiselige kastanjer (Castanea-arter), friske	91,63	3 979	733,00	189,86	648,97	15 771	71,13	141 234	214,04	60,18
2.20	ex 0803 00 10	Bananer (andre end pisang), friske	26,69	1 159	213,53	55,31	189,05	4 594	20,72	41 144	62,35	17,53
2.30	ex 0804 30 00	Ananas, friske	38,46	1 670	307,69	79,69	272,42	6 620	29,85	59 287	89,85	25,26
2.40	ex 0804 40 10 ex 0804 40 90	Avocadoer, friske	143,21	6 219	1 145,61	296,73	1 014,28	24 649	111,17	220 737	334,53	94,06
2.50	ex 0804 50 00	Guavabær og mango, friske	251,79	10 934	2 014,18	521,71	1 783,28	43 337	195,46	388 093	588,16	165,39
2.60		Appelsiner, friske :										
2.60.1	0805 10 11 0805 10 21 0805 10 31 0805 10 41	— Blod- og halvblodappelsiner	29,72	1 297	236,91	61,89	209,89	4 956	23,08	45 908	69,88	19,22

Kode	KN-kode	Varebeskrivelse	Enhedsværdibeløb/100 kg netto									
			ECU	bfr./lfr.	dkr.	DM	ffr.	dr.	Ir £	lire	fl.	£
2.60.2	0805 10 15 0805 10 25 0805 10 35 0805 10 45	— Navels, Naveliner, Navelater, Salustianer, Vernas, Valencialater, Maltoser, Shamoutis, Ovalis, Trovita og Hamliner	38,25	1 661	306,00	79,26	270,92	6 584	29,69	58 961	89,35	25,12
2.60.3	0805 10 19 0805 10 29 0805 10 39 0805 10 49	— Andre varer	23,00	998	183,98	47,65	162,89	3 958	17,85	35 450	53,72	15,10
2.70		Mandariner (herunder tangeriner og satsumas), friske; clementiner, wilkings og lignende krydsninger af citrusfrugter, friske:										
2.70.1	ex 0805 20 10	— Clementiner	52,63	2 285	421,01	109,04	372,74	9 058	40,85	81 120	122,93	34,57
2.70.2	ex 0805 20 30	— Monreales og satsumas	36,49	1 584	291,91	75,61	258,44	6 280	28,32	56 245	85,24	23,96
2.70.3	ex 0805 20 50	— Mandariner og wilkings	71,31	3 113	568,29	148,47	503,48	11 890	55,37	110 122	167,62	46,11
2.70.4	ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	— Tangeriner og andre varer	38,59	1 678	308,64	80,04	273,20	6 586	29,95	59 514	90,27	25,27
2.80	ex 0805 30 10	Citroner (Citrus limon, Citrus limonum), friske	43,13	1 873	345,08	89,38	305,52	7 424	33,48	66 491	100,76	28,33
2.85	ex 0805 30 90	Limefrugter (Citrus aurantifolia), friske	95,46	4 146	763,68	197,80	676,13	16 431	74,10	147 145	223,00	62,70
2.90		Grapefrugter, friske:										
2.90.1	ex 0805 40 00	— Hvide	44,67	1 940	357,34	92,55	316,37	7 688	34,67	68 852	104,34	29,24
2.90.2	ex 0805 40 00	— Lysrøde	68,00	2 953	544,02	140,91	481,66	11 705	52,79	104 823	158,86	44,67
2.100	0806 10 11 0806 10 15 0806 10 19	Druer til spisebrug	72,99	3 170	583,93	151,24	516,99	12 563	56,66	112 512	170,51	47,94
2.110	0807 10 10	Vandmeloner	13,01	565	103,78	26,98	91,95	2 192	10,05	20 118	30,42	8,53
2.120		Meloner (bortset fra vandmeloner):										
2.120.1	ex 0807 10 90	— Amarillo, Cuper, Honey Dew, Onteniente, Piel de Sapo, Rochet, Tendral	40,71	1 768	325,68	84,35	288,35	7 007	31,60	62 753	95,10	26,74
2.120.2	ex 0807 10 90	— Andre varer	121,47	5 275	971,75	251,70	860,35	20 908	94,30	187 236	283,76	79,79
2.130	0808 10 91 0808 10 93 0808 10 99	Æbler	46,30	2 011	370,43	95,94	327,96	7 970	35,94	71 375	108,17	30,41
2.140	ex 0808 20 31 ex 0808 20 33 ex 0808 20 35 ex 0808 20 39	Pærer (bortset fra Nashi (Pyrus Pyrifolia))	42,36	1 841	338,76	87,85	299,86	7 228	32,88	65 321	99,08	27,74
2.150	0809 10 00	Abrikoser	31,51	1 376	251,17	65,62	222,52	5 255	24,47	48 671	74,08	20,38
2.160	0809 20 10 0809 20 90	Kirsebær	119,73	5 203	943,71	248,38	837,19	19 882	92,50	184 388	280,06	80,17
2.170	ex 0809 30 00	Ferskener	213,13	9 256	1 704,97	441,62	1 509,51	36 684	165,45	328 514	497,86	139,99
2.180	ex 0809 30 00	Nektariner	62,60	2 731	495,21	130,52	439,90	10 461	48,51	96 306	147,36	40,75
2.190	0809 40 11 0809 40 19	Blommer	195,12	8 482	1 560,27	404,66	1 381,11	33 293	151,44	300 860	456,37	127,76
2.200	0810 10 10 0810 10 90	Jordbær	347,39	15 086	2 778,91	719,79	2 460,33	59 791	269,67	535 440	811,46	228,18
2.210	0810 40 30	Frugter af Vaccinium myrtillus (blåbær)	296,30	12 867	2 370,24	613,93	2 098,52	50 998	230,01	456 698	692,13	194,62
2.220	0810 90 10	Kiwifrugter (Actinidia chinensis Planch.)	149,48	6 492	1 195,82	309,74	1 058,73	25 729	116,04	230 411	349,19	98,19
2.230	ex 0810 90 90	Granatæbler	50,84	2 208	406,71	105,34	360,09	8 750	39,46	78 366	118,76	33,39
2.240	ex 0810 90 90	Kakifrugter (dadelblommer)	90,94	3 949	727,47	188,42	644,07	15 652	70,59	140 169	212,43	59,73
2.250	ex 0810 90 90	Litchiblonner	259,53	11 278	2 066,46	537,59	1 828,41	43 683	200,54	402 032	606,67	171,50

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 3637/88

af 22. november 1988

om indstilling af fiskeri efter torsk fra fartøjer, som fører tysk flag

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2241/87
af 23. juli 1987 om fastsættelse af visse foranstaltninger til
kontrol af fiskeri⁽¹⁾, ændret ved forordning (EØF) nr.
3483/88⁽²⁾, særlig artikel 11, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådets forordning (EØF) nr. 3978/87 af 15. december
1987 om fordeling for 1988 af visse fangstkvote mellem
medlemsstaterne for fartøjer, der udøver fiskeri i Norges
eksklusive økonomiske zone og i fiskerizonen omkring
Jan Mayen⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr.
3470/88⁽⁴⁾, fastsætter kvoter for torsk i 1988;

for at overholde bestemmelserne om de kvantitative
begrænsninger af fangsterne af kvoterede bestande er det
nødvendigt, at Kommissionen ved en forordning fast-
sætter den dato, på hvilken de fangster, der er taget af
fiskerifartøjer, som fører en medlemsstats flag, må antages
at have opbrugt den tildelte kvote;

ifølge de oplysninger, der er meddelt til Kommissionen,
har fangsterne af torsk i farvandene i ICES-område I og II
(norske farvande nord for 62° 00' N), taget af fartøjer,

som fører tysk flag eller er registreret i Tyskland, nået den
for 1988 tildelte kvote; Tyskland har forbudt fiskeri efter
denne bestand med virkning fra den 18. november 1988;
det er derfor nødvendigt at opretholde denne dato —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fangsterne af torsk i farvandene i ICES-område I og II
(norske farvande nord for 62° 00' N) fra fartøjer, der
fører tysk flag eller er registreret i Tyskland, må antages at
have opbrugt den kvote, der er tildelt Tyskland for 1988.

Fiskeri efter torsk i farvandene i ICES-område I og II
(norske farvande nord for 62° 00' N) fra fartøjer, der
fører tysk flag eller er registreret i Tyskland, er forbudt,
ligesom opbevaring om bord, omladning og landing af
den ovenfor nævnte bestand, fanget i disse farvande af de
nævnte fartøjer efter denne forordnings anvendelsesdato.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggø-
relsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 18. november 1988.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlems-
stat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. november 1988.

På Kommissionens vegne

António CARDOSO E CUNHA

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 207 af 29. 7. 1987, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 306 af 11. 11. 1988, s. 2.

⁽³⁾ EFT nr. L 375 af 31. 12. 1987, s. 35.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 305 af 10. 11. 1988, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 3638/88

af 22. november 1988

om indstilling af fiskeri efter kulmule fra fartøjer, som fører belgisk flag

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2241/87
af 23. juli 1987 om fastsættelse af visse foranstaltninger til
kontrol af fiskeri⁽¹⁾, ændret ved forordning (EØF) nr.
3483/88⁽²⁾, særlig artikel 11, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådets forordning (EØF) nr. 3977/87 af 21. december
1987 om fastsættelse for 1988 af de samlede tilladte
fangstmængder for visse fiskebestande og grupper af fiske-
bestande samt af visse betingelser for fiskeri af disse
fangstmængder⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr.
3472/88⁽⁴⁾, fastsætter kvoter for kulmule i 1988;for at overholde bestemmelserne om de kvantitative
begrænsninger af fangsterne af kvoterede bestande er det
nødvendigt, at Kommissionen ved en forordning fast-
sætter den dato, på hvilken de fangster, der er taget af
fiskerfartøjer, som fører en medlemsstats flag, må antages
at have opbrugt den tildelte kvote;ifølge de oplysninger, der er meddelt til Kommissionen,
har fangsterne af kulmule i farvandene i ICES-område II a
(EF-område) og IV (EF-område), taget af fartøjer, somfører belgisk flag eller er registreret i Belgien, nået den for
1988 tildelte kvote; Belgien har forbudt fiskeri efter
denne bestand med virkning fra den 17. november 1988;
det er derfor nødvendigt at opretholde denne dato —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fangsterne af kulmule i farvandene i ICES-område II a
(EF-område) og IV (EF-område) fra fartøjer, der fører
belgisk flag eller er registreret i Belgien, må antages at
have opbrugt den kvote, der er tildelt Belgien for 1988.Fiskeri efter kulmule i farvandene i ICES-område II a
(EF-område) og IV (EF-område) fra fartøjer, der fører
belgisk flag eller er registreret i Belgien, er forbudt,
ligesom opbevaring om bord, omladning og landing af
den ovenfor nævnte bestand, fanget i disse farvande af de
nævnte fartøjer efter denne forordnings anvendelsesdato.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggø-
relsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 17. november 1988.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlems-
stat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. november 1988.

På Kommissionens vegne

António CARDOSO E CUNHA

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 207 af 29. 7. 1987, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 306 af 11. 11. 1988, s. 2.⁽³⁾ EFT nr. L 375 af 31. 12. 1987, s. 1.⁽⁴⁾ EFT nr. L 305 af 10. 11. 1988, s. 12.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 3639/88

af 23. november 1988

om udsættelse af overtagelsesdatoen og ændring af visse salgspriser på kød
udbudt til salg af interventionsorganerne i henhold til forordning (EØF) nr.
2374/79

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68
af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for
oksekød⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr.
2248/88⁽²⁾, særlig artikel 7, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2374/79⁽³⁾,
senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2932/88⁽⁴⁾, er der
fastsat visse salgspriser for oksekød, der er overtaget af
interventionsorganerne inden den 1. januar 1988; af
hensyn til lagersituationen bør denne dato udsættes til

den 1. juni 1988; forfjerdinger, som det italienske inter-
ventionsorgan ligger inde med, bør udbydes til salg;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 2374/79 foretages følgende
ændringer:

1. I artikel 4 ændres »1. januar 1988« til »1. juni 1988«.
2. Bilag I erstattes med bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggø-
relsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlems-
stat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. november 1988.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.

⁽²⁾ EFT nr. L 198 af 26. 7. 1988, s. 24.

⁽³⁾ EFT nr. L 272 af 30. 10. 1979, s. 16.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 264 af 24. 9. 1988, s. 28.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO —
BIJLAGE — ANEXO

Categoría A:	Canales de animales jóvenes sin castrar de menos de dos años,
Categoría C:	Canales de animales machos castrados.
Kategori A:	Slagtekroppe af unge ikke kastrerede handyr på under to år,
Kategori C:	Slagtekroppe af kastrerede handyr.
Kategorie A:	Schlachtkörper von jungen männlichen nicht kastrierten Tieren von weniger als 2 Jahren,
Kategorie C:	Schlachtkörper von männlichen kastrierten Tieren.
Κατηγορία Α:	Σφαγία νεαρών μη συνουχισμένων αρρένων ζώων κάτω των 2 ετών,
Κατηγορία C:	Σφαγία συνουχισμένων αρρένων ζώων.
Category A:	Carcasses of uncastrated young male animals of less than two years of age,
Category C:	Carcasses of castrated male animals.
Catégorie A:	Carcasses de jeunes animaux mâles non castrés de moins de 2 ans,
Catégorie C:	Carcasses d'animaux mâles castrés.
Categoria A:	Carcasse di giovani animali maschi non castrati di età inferiore a 2 anni, ¹
Categoria C:	Carcasse di animali maschi castrati.
Categorie A:	Geslachte niet-gecastreerde jonge mannelijke dieren minder dan 2 jaar oud,
Categorie C:	Geslachte gecastreerde mannelijke dieren.
Categoria A:	Carcaças de jovens animais machos não castrados de menos de dois anos,
Categoria C:	Carcaças de animais machos castrados.

Precio de venta expresado en ECU por 100 kg ⁽¹⁾

Salgspris i ECU pr. 100 kg ⁽¹⁾

Verkaufspreise in ECU je 100 kg ⁽¹⁾

Τιμή πώλησεως σε ECU ανά 100 kg ⁽¹⁾

Selling price in ECU per 100 kg ⁽¹⁾

Prix de vente en écus par 100 kilogrammes ⁽¹⁾

Prezzi di vendita in ECU per 100 kg ⁽¹⁾

Verkoopprijzen in Ecu per 100 kg ⁽¹⁾

Preço de venda expresso em ECU por 100 kg ⁽¹⁾

BUNDESREPUBLIK DEUTSCHLAND

Hinterviertel, gerade Schnitfführung mit 5 Rippen, stammend von:

Bullen A / Kategorie A, Klassen U und R 150,000

BELGIQUE/BELGIË

— *Quartiers arrière, découpe droite à 5 côtes, provenant des:*

— *Achtervoeten, recht afgesneden op 5 ribben, afkomstig van:*

Taureaux 55 % / Stieren 55 % / Catégorie A, classe R, O / Kategorie A, klasse R, O 150,000

Catégorie C, classe R, O / Kategorie C, klasse R, O 150,000

— *Quartiers arrière, découpe à 8 côtes, dite « pistola », provenant des:*

— *Achtervoeten, «pistola»-snit op 8 ribben afkomstig van:*

Taureaux 55 % / Stieren 55 % / Catégorie A, classe R, O / Kategorie A, klasse R, O 150,000

Catégorie C, classe R, O / Kategorie C, klasse R, O 150,000

⁽¹⁾ En caso de que los productos estén almacenados fuera del Estado miembro al que pertenezca el organismo de intervención poseedor, estos precios se ajustarán con arreglo a lo dispuesto en el Reglamento (CEE) n° 1805/77.

⁽²⁾ Såfremt produkterne er oplagrede uden for den medlemsstat, hvor det interventionsorgan, der ligger inde med produkterne, er hjemmehørende, tilpasses disse priser i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1805/77.

⁽³⁾ Falls die Lagerung der Erzeugnisse außerhalb des für die betreffende Interventionsstelle zuständigen Mitgliedstaats erfolgt, werden diese Preise gemäß den Vorschriften der Verordnung (EWG) Nr. 1805/77 angepaßt.

⁽⁴⁾ Στην περίπτωση που τα προϊόντα αποθηκεύονται εκτός του κράτους μέλους στο οποίο υπάρχει ο οργανισμός παρεμβάσεως που τα κατέχει, οι τιμές αυτές προσαρμόζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1805/77.

⁽⁵⁾ Where the products are stored outside the Member State where the intervention agency responsible for them is situated, these prices shall be adjusted in accordance with Regulation (EEC) No 1805/77.

⁽⁶⁾ Au cas où les produits sont stockés en dehors de l'Etat membre dont relève l'organisme d'intervention détenteur, ces prix sont ajustés conformément aux dispositions du règlement (CEE) n° 1805/77.

⁽⁷⁾ Qualora i prodotti siano immagazzinati fuori dello Stato membro da cui dipende l'organismo d'intervento detentore, detti prezzi vengono ritoccati in conformità del disposto del regolamento (CEE) n. 1805/77.

⁽⁸⁾ Ingeval de produkten zijn opgeslagen buiten de Lid-Staat waaronder het interventiebureau dat deze produkten onder zich heeft ressorteert, worden deze prijzen aangepast overeenkomstig de bepalingen van Verordening (EEG) nr. 1805/77.

⁽⁹⁾ No caso de os produtos estarem armazenados fora do Estado-membro de que depende o organismo de intervenção detentor, estes preços serão ajustados conforme o disposto no Regulamento (CEE) n° 1805/77.

DANMARK

- *Bagfjerdinger, udsåret med 8 ribben, såkaldte »pistoler«, af:*
 - Kategori C, klasse R og O 150,000
 - Kategori A, klasse R og O 150,000
- *Bagfjerdinger, lige udsåret med 5 ribben af:*
 - Kategori C, klasse R og O 150,000
 - Kategori A, klasse R og O 150,000

ESPAÑA

- *Cuartos traseros, corte recto a 6 costillas:* 150,000
- *Cuartos traseros, corte recto a 5 costillas, provenientes de:*
 - Categoría A, clases U, R y O 150 000
- *Cuartos traseros, corte recto a 8 costillas, provenientes de:*
 - Categoría A, clases U, R y O 150 000

FRANCE

- Quartiers arrière, découpe à 8 côtes, dite »pistola«, provenant des:*
- Bœufs U et R / Catégorie C, classes U et R 150,000
- Bœufs O / Catégorie C, classe O 150,000
- Jeunes bovins U et R / Catégorie A, classes U et R 150,000
- Jeunes bovins O / Catégorie A, classe O 150,000

IRELAND

- *Hindquarters, straight cut at third rib, from:*
 - Steers 1 & 2 / Category C, classes U, R and O 150,000
- *Hindquarters, 'pistola' cut at eighth rib, from:*
 - Steers 1 & 2 / Category C, classes U, R and O 150,000

ITALIA

- *Quarti posteriori, taglio a 8 costole, detto pistola, provenienti dai:*
 - Vitelloni 1 / Categoria A, classi U, R e O 150,000
 - Vitelloni 2 150,000
- *Quarti posteriori, taglio a 8 costole, detto pistola, provenienti dai:*
 - Vitelloni 1 150,000
 - Vitelloni 2 / Categoria A, classi U, R e O 150,000
- *Quarti anteriori provenienti dai:*
 - Categoria A, classi U, R e O 100,000
 - Categoria A, classi U, R e O 100,000

NEDERLAND

- Achtiervoeten, recht afgesneden op 5 ribben, afkomstig van:*
- Stieren, 1e kwaliteit / Categorie A, klasse R 150,000

UNITED KINGDOM

A. Great Britain

- *Hindquarters, straight cut at third rib, from:*
 - Steers M & H / Category C, classes U, R and O 150,000
- *Hindquarters, 'pistola' cut at eighth rib, from:*
 - Steers M & H / Category C, classes U, R and O 150,000

B. Northern Ireland

- *Hindquarters, straight cut at third rib, from:*
 - Steers L/M, L/H & T / Category C, classes U, R and O 150,000
- *Hindquarters, 'pistola' cut at eighth rib, from:*
 - Steers L/M, L/H & T / Category C, classes U, R and O 150,000

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 3640/88

af 23. november 1988

om ændring af forordning (EØF) nr. 3330/88 for så vidt angår levering af mel af
blød hvede som fødevarehjælp til Bolivia

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3972/86
af 22. december 1986 om politikken med hensyn til føde-
varehjælp og forvaltning af denne hjælp ⁽¹⁾, senest ændret
ved forordning (EØF) nr. 1870/88 ⁽²⁾, særlig artikel 6, stk.
1, litra c), og

ud fra følgende betragtninger:

Ved bilag I til Kommissionens forordning (EØF) nr.
3330/88 ⁽³⁾ åbnedes en licitation over levering af 9 490
tons mel af blød hvede i tre partier frit bestemmelses-
stedet i Bolivia; med henblik på at forbedre konkurrence-

villkårene i forbindelse med licitationen bør der som led i
den anden indgivelse af bud fastsættes anvendelse af
emballage, der i højere grad anvendes på markedet —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I punkt 10 i bilag 1 til forordning (EØF) nr. 3330/88
ændres »(II B 2 e)« til »(II B 2 b)«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggø-
relsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlems-
stat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. november 1988.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 370 af 30. 12. 1986, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 168 af 1. 7. 1988, s. 7.

⁽³⁾ EFT nr. L 295 af 28. 10. 1988, s. 21.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 3641/88

af 23. november 1988

om fastsættelse af de særlige afgifter ved indførsel af oksekød fra Portugal

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portu-
gals tiltrædelse, særlig artikel 272,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68
af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for
oksekød⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr.
2248/88⁽²⁾, særlig artikel 10, stk. 1, artikel 11, stk. 1, og
artikel 12, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge tiltrædelsesaktens artikel 272, stk. 1 og 2, anvender
Fællesskabet i dets sammensætning pr. 31. december
1985 i første etape ved indførsel af produkter fra Portugal
den ordning, det anvendte inden tiltrædelsen, idet der
tages hensyn til den pristilnærmelse, der foretages i løbet
af denne første etape; disse afgifter bør derfor fastsættes;

i Kommissionens forordning (EØF) nr. 588/86⁽³⁾, senest
ændret ved forordning (EØF) nr. 3305/88⁽⁴⁾, fastsættes de

nærmere bestemmelser vedrørende de særlige import-
afgifter, der skal anvendes over for Portugal i
samhandelen med oksekød;

anvendelsen af samtlige bestemmelser i forordning (EØF)
nr. 588/86 giver anledning til at fastsætte de særlige
afgifter ved indførsel af det pågældende oksekød som
angivet i bilaget til nærværende forordning; —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De særlige afgifter ved indførsel fra Portugal til Fælles-
skabet i dets sammensætning pr. 31. december 1985 fast-
sættes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. december 1988.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. november 1988.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.

⁽²⁾ EFT nr. L 198 af 26. 7. 1988, s. 24.

⁽³⁾ EFT nr. L 57 af 1. 3. 1986, s. 45.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 293 af 27. 10. 1988, s. 37.

BILAG

De særlige importafgifter, der skal anvendes ved indførsel fra Portugal af produkter henhørende under oksekødsektoren

<i>(ECU/100 kg)</i>	
KN-kode	Særlige importafgifter
0102 90 10	36,38
0102 90 31	36,38
0102 90 33	36,38
0102 90 35	36,38
0102 90 37	36,38
0201 10 10	68,64
0201 10 90	68,64
0201 20 11	68,64
0201 20 19	68,64
0201 20 31	54,91
0201 20 39	54,91
0201 20 51	82,37
0201 20 59	82,37
0201 20 90	102,96
0201 30	118,06
0202 10 00	61,78
0202 20 10	61,78
0202 20 30	49,42
0202 20 50	76,88
0202 20 90	92,66
0202 30 10	76,88
0202 30 50	76,88
0202 30 90	106,39
0206 10 95	118,06
0206 29 91	106,39
0210 20 10	102,96
0210 20 90	118,06
0210 90 41	118,06
0210 90 90	118,06
1602 50 10	118,06
1602 90 61	118,06

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 3642/88

af 23. november 1988

om ændring af forordning (EØF) nr. 3083/73 om oplysninger, der er nødvendige for gennemførelse af Rådets forordning (EØF) nr. 2358/71 om den fælles markedsordning for frø

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2358/71 af 26. oktober 1971 om den fælles markedsordning for frø ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3997/87 ⁽²⁾, særlig artikel 9, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionens forordning (EØF) nr. 3083/73 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2811/86 ⁽⁴⁾, fastlægger de oplysninger, som medlemsstaterne skal meddele Kommissionen, samt fristerne for disse meddelelser; det er fastsat, at oplysningerne vedrørende udstedelsen af importlicenser for hybridmajs skal meddeles en gang om måneden; da denne hyppighed ikke giver mulighed for rettidigt at kende det forventede omfang af indførslerne og for at træffe de foranstaltninger, som markedsudviklingen måtte kræve, bør fristerne for oplysningernes fremsendelse ændres;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Frø —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I bilaget til forordning (EØF) nr. 3083/73 foretages følgende ændringer:

1. Angivelserne under nr. 10 affattes således:

•Nummer	Oplysningernes art	Frist for afgivelse af oplysninger
10	Oplysningerne vedrørende udstedelsen af importlicenser ^(*) : — for hybridmajs — for hybridsorghum	den 10., den 20. og den sidste dag i hver måned den 10. i hver måned.

2. I fodnote 9 affattes indledningen og første led således:

•Følgende oplysninger meddeles, opstillet i overensstemmelse med skemaet:

- udstedelse af importlicenser for hybridmajs pr. 100 kg
- udstedelse af importlicenser for hybridsorghum i ... måned pr. 100 kg*.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. november 1988.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 246 af 5. 11. 1971, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 377 af 31. 12. 1987, s. 37.

⁽³⁾ EFT nr. L 314 af 15. 11. 1973, s. 20.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 260 af 12. 9. 1986, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 3643/88

af 23. november 1988

om undtagelse for produktionsåret 1988/89 fra forordning (EØF) nr. 1562/85 om gennemførelsesbestemmelser til foranstaltningerne til fremme af forarbejdning af appelsiner og afsætning af produkter forarbejdet på basis af citroner, for så vidt angår den omregningskurs, der skal anvendes på den minimumspris, der skal betales til producenten, samt på udligningstilskud

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2601/69 af 18. december 1969 om særlige foranstaltninger med henblik på at fremme muligheden for forarbejdning af visse appelsinsorter⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2241/88⁽²⁾, særlig artikel 2, stk. 3, og artikel 3, stk. 2,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1035/77 af 17. maj 1977 om fastsættelse af særforanstaltninger til fremme af afsætning af produkter forarbejdet på basis af citroner⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1353/86⁽⁴⁾, særlig artikel 3,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og om de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1636/87⁽⁶⁾, særlig artikel 5, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

De for tiden gældende repræsentative kurser er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 1678/85⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2185/88⁽⁸⁾, og i henhold til denne forordning skal visse repræsentative kurser gældende for appelsiner og citroner ændres pr. 1. januar 1989;

denne ændring vil berøre alle de interventionsforanstaltninger, der fra den 1. januar 1989 foretages i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72 af 18. maj 1972 om den fælles markedsordning for frugt og grønsager⁽⁹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2238/88⁽¹⁰⁾;

i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1562/85⁽¹¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1715/86⁽¹²⁾, er det i artikel 11 fastsat, at den omregningskurs, der skal anvendes på den minimumspris, der skal betales til producenten, er den pr. 1. december gældende kurs for citroner, der leveres til forarbejdningsindustrien i perioden 1. december til 31. maj, og den pr. 1. oktober

gældende kurs for appelsiner, der leveres til forarbejdningsindustrien i løbet af hele produktionsåret; for at undgå markedsforstyrrelser fra den 1. januar 1989, navnlig som følge af konkurrencefordrejning mellem de produkter, der kan sælges med henblik på forarbejdning, og dem, der kan omfattes af tilbagekøbsforanstaltninger, for hvilke de nye repræsentative kurser gælder fra den 1. januar 1989, bør det tages i betragtning, at den omregningskurs, der skal anvendes på minimumsprisen, for de mængder, der for produktionsåret 1988/89 leveres til forarbejdningsindustrien fra den 1. januar 1989, er den pr. 1. januar 1989 gældende kurs; som følge af den bestående sammenhæng mellem udligningstilskuddet og den minimumspris, der skal betales til producenten, bør den udløsende begivenhed for udligningstilskuddet med hensyn til de mængder, der for produktionsåret 1988/89 leveres til forarbejdningsindustrien fra den 1. januar 1989, betragtes som indtrådt den 1. januar 1989;

for at gøre det muligt for de erhvervsdrivende at tage hensyn til disse ændringer er det nødvendigt at ændre fristen for indgåelse af forarbejdningskontrakter for citroner for de produkter, der skal leveres fra den 1. januar 1989;

for at sikre en passende kontrol med de således fastsatte foranstaltninger bør der for produktionsåret 1988/89 dels i ansøgningerne om ydelse af udligningstilskud og dels i de administrative meddelelser sondres mellem, om de pågældende mængder appelsiner eller citroner leveres til forarbejdningsindustrien i 1988 eller i 1989;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteén for Frugt og Grønsager —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Som undtagelse fra artikel 7, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1562/85 skal forarbejdningskontrakter, der vedrører levering af citroner til forarbejdningsindustrien i perioden 1. januar til 31. maj 1989, indgås inden den 20. januar 1989.

⁽¹⁾ EFT nr. L 324 af 27. 12. 1969, s. 21.

⁽²⁾ EFT nr. L 198 af 26. 7. 1988, s. 11.

⁽³⁾ EFT nr. L 125 af 19. 5. 1977, s. 3.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 119 af 8. 5. 1986, s. 53.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 153 af 13. 6. 1987, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 11.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 195 af 23. 7. 1988, s. 1.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 198 af 26. 7. 1988, s. 1.

⁽¹¹⁾ EFT nr. L 152 af 11. 6. 1985, s. 5.

⁽¹²⁾ EFT nr. L 149 af 3. 6. 1986, s. 19.

Artikel 2

Som undtagelse fra artikel 11 i forordning (EØF) nr. 1562/85 gælder for de mængder appelsiner og citroner, der for produktionsåret 1988/89 leveres til forarbejdningsindustrien fra den 1. januar 1989,

- at den udløsende begivenhed for retten til udligningstilskud betragtes som indtrådt den 1. januar 1989
- at den omregningskurs, der skal anvendes på minimumsprisen, er den pr. 1. januar 1989 gældende repræsentative kurs.

Artikel 3

1. I de oplysninger, der i henhold til artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1562/85 meddeles som støtte for ansøgninger om ydelse af udligningstilskud for produk-

tionsåret 1988/89, skelnes mellem forarbejdning af henholdsvis:

- de mængder appelsiner og citroner, der leveres i 1988, og
- de mængder appelsiner og citroner, der leveres i 1989.

2. I de meddelelser, som medlemsstaterne i henhold til artikel 20 i forordning (EØF) nr. 1562/85 giver for produktionsåret 1988/89, skelnes der som omhandlet i stk. 1.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. november 1988.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 3644/88

af 23. november 1988

om fastsættelse for produktionsåret 1988/89 af minimumsprisen ved salg til
forarbejdningsindustrien af blodappelsiner, der er trukket tilbage fra markedet

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72
af 18. maj 1972 om den fælles markedsordning for frugt
og grønsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr.
2238/88 ⁽²⁾, særlig artikel 21, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 2 i Kommissionens forordning (EØF)
nr. 2448/77 af 8. november 1977 om fastsættelse af betin-
gelserne for overtagelse til forarbejdningsindustrien af
appelsiner, der er trukket tilbage fra markedet, og om
ændring af forordning (EØF) nr. 1687/76 ⁽³⁾, senest ændret
ved forordning (EØF) nr. 713/87 ⁽⁴⁾, fastsættes minimums-
salgsprisen før begyndelsen af hvert høstår under hensyn-
tagen til den pris, industrien sædvanligvis må betale ved
indkøb af den pågældende vare;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Frugt og Grønsager —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For høståret 1988/89 fastsættes den i artikel 2 i
forordning (EØF) nr. 2448/77 omhandlede minimums-
salgspris til 52,42 ECU/ton netto ab det lager, hvor
varerne er oplagret.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. december 1988.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlems-
stat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. november 1988.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 198 af 26. 7. 1988, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 285 af 9. 11. 1977, s. 5.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 70 af 13. 3. 1987, s. 21.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 3645/88

af 23. november 1988

om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker i forbindelse med den 30. dellicitation under den løbende hovedlicitation omhandlet i forordning (EØF) nr. 1035/88

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2306/88⁽²⁾, særlig artikel 19, stk. 4, første afsnit, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1035/88 af 18. april 1988 om en løbende licitation med henblik på fastsættelse af en eksportafgift og/eller eksportrestitution for hvidt sukker⁽³⁾ foranstaltes dellicitationer med henblik på eksport af dette sukker;

i henhold til bestemmelserne i artikel 9, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1035/88 fastsættes der i påkommende tilfælde for den pågældende dellicitation et maksimalt restitutionsbeløb især under hensyntagen til situationen

og den forventede udvikling på markedet for sukker i Fællesskabet og på verdensmarkedet;

efter gennemgang af tilbuddene bør de bestemmelser, der er fastsat i artikel 1, fastsættes for den 30. dellicitation og især en fastsættelse af en maksimumsmængde;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 30. dellicitation for hvidt sukker er der ifølge forordning (EØF) nr. 1035/88 fastsat en maksimums-eksportrestitution på 41,277 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 24. november 1988.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. november 1988.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. L 201 af 27. 7. 1988, s. 65.

⁽³⁾ EFT nr. L 102 af 21. 4. 1988, s. 14.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 3646/88

af 23. november 1988

om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portu-
gals tiltrædelse,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81
af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for
sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2306/
88⁽²⁾, artikel 16, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

Importafgifterne for hvidt sukker og råsukker er fastsat
ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2336/88⁽³⁾,
senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3606/88⁽⁴⁾;anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forord-
ning (EØF) nr. 2336/88 på de oplysninger, som Kommis-sionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden
gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget
til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*De i artikel 16, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1785/81
omhandlede importafgifter fastsættes for råsukker af stan-
dardkvalitet og for hvidt sukker som angivet i bilaget.*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft den 24. november 1988.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. november 1988.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.⁽²⁾ EFT nr. L 201 af 27. 7. 1988, s. 65.⁽³⁾ EFT nr. L 203 af 28. 7. 1988, s. 22.⁽⁴⁾ EFT nr. L 313 af 19. 11. 1988, s. 33.

BILAG

til Kommissionens forordning af 23. november 1988 om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker

(ECU/100 kg)

KN-kode	Importafgiftsbeløb
1701 11 10	36,52 ⁽¹⁾
1701 11 90	36,52 ⁽¹⁾
1701 12 10	36,52 ⁽¹⁾
1701 12 90	36,52 ⁽¹⁾
1701 91 00	45,01
1701 99 10	45,01
1701 99 90	45,01 ⁽²⁾

⁽¹⁾ Dette beløb gælder for råsukker med en udbytteværdi på 92 %. Hvis udbytteværdien af det indførte råsukker afviger fra 92 %, anvendes det importafgiftsbeløb, der er beregnet efter bestemmelserne i artikel 2 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 837/68.

⁽²⁾ Dette beløb gælder ifølge artikel 16, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1785/81 også for sukker, der er fremstillet af hvidt sukker og råsukker, og som er tilsat andre stoffer end smagsstoffer eller farvestoffer.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 3647/88

af 23. november 1988

om fastsættelse af støttebeløbet for olieholdige frø

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portu-
gals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af
22. september 1966 om oprettelse af en fælles markeds-
ordning for fedtstoffer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning
(EØF) nr. 2792/88⁽²⁾, særlig artikel 27, stk. 4,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1678/85
af 11. juni 1985 om fastsættelse af de omregningskurser,
der skal anvendes i landbrugssektoren⁽³⁾, senest ændret
ved forordning (EØF) nr. 3355/88⁽⁴⁾,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1569/72
af 20. juli 1972 om indførelse af særlige foranstaltninger
for raps-, rybs- og solsikkefrø⁽⁵⁾, senest ændret ved forord-
ning (EØF) nr. 2216/88⁽⁶⁾, særlig artikel 2, stk. 3,

under henvisning til udtalelse fra Det Monetære Udvalg,
og

ud fra følgende betragtninger:

Det i artikel 27 i forordning nr. 136/66/EØF omhandlede
støttebeløb er fastsat ved Kommissionens forordning

(EØF) nr. 3398/88⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EØF)
nr. 3579/88⁽⁸⁾;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forord-
ning (EØF) nr. 3398/88 på de oplysninger, som Kommis-
sionen har kendskab til, fører til at ændre det for tiden
gældende støttebeløb for solsikkefrø som angivet i bila-
gene til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. De i artikel 33, stk. 2 og 3, i Kommissionens forord-
ning (EØF) nr. 2681/83⁽⁹⁾ omhandlede støttebeløb og
vekselkurser er fastsat i bilagene.
2. Størrelsen af den i artikel 14 i Rådets forordning
(EØF) nr. 475/86⁽¹⁰⁾ omhandlede udligningsstøtte for
solsikkefrø høstet i Spanien er fastsat i bilag III.
3. Størrelsen af den særstøtte, der er fastsat i Rådets
forordning (EØF) nr. 1920/87⁽¹¹⁾ for solsikkefrø, høstet og
forarbejdet i Portugal, er fastsat i bilag III.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 24. november 1988.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. november 1988.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EFT nr. L 197 af 26. 7. 1988, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 11.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 296 af 29. 10. 1988, s. 17.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 167 af 25. 7. 1972, s. 9.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 197 af 26. 7. 1988, s. 10.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 299 af 1. 11. 1988, s. 41.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 312 af 18. 11. 1988, s. 19.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 266 af 28. 9. 1983, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 53 af 1. 3. 1986, s. 47.

⁽¹¹⁾ EFT nr. L 183 af 3. 7. 1987, s. 18.

BILAG I

Støtte til raps- og rybsfrø andre end dobbeltlave

(beløb pr. 100 kg)

	Løbende måned 11	1. term. 12	2. term. 1	3. term. 2	4. term. 3	5. term. 4
1. Bruttostøtte (ECU) :						
— Spanien	0,580	0,580	0,580	0,580	0,580	0,580
— Portugal	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
— øvrige medlemsstater	19,519	19,686	19,929	19,696	19,862	20,029
2. Endelig støtte :						
a) Frø høstet og forarbejdet i :						
— Tyskland (DM)	46,47	46,87	47,44	46,95	47,35	48,01
— Nederlandene (hfl.)	51,84	52,29	52,93	52,32	52,76	53,44
— BLØU (bfr./lfr.)	933,94	941,94	962,31	951,06	959,07	967,14
— Frankrig (ffr.)	138,69	139,89	145,95	144,04	145,27	146,50
— Danmark (dkr.)	167,52	168,96	174,49	172,38	173,84	175,30
— Irland (ir. £)	15,410	15,543	16,232	16,020	16,156	16,293
— Det Forenede Kongerige (£)	11,264	11,363	12,263	12,046	12,150	12,161
— Italien (lire)	28 708	28 958	30 749	30 203	30 462	30 393
— Grækenland (dr.)	2 056,17	2 058,97	2 060,63	1 971,17	1 989,70	1 918,18
b) Frø høstet i Spanien og forarbejdet i :						
— Spanien (pta.)	89,44	89,44	89,44	89,44	89,44	89,44
— i en anden medlemsstat (pta.)	2 904,57	2 930,36	2 957,82	2 909,29	2 934,78	2 920,30
c) Frø høstet i Portugal og forarbejdet i :						
— Portugal (esc.)	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
— i en anden medlemsstat (esc.)	4 220,69	4 251,44	4 278,97	4 212,03	4 242,34	4 208,92

BILAG II

Støtte til raps- og rybsfrø dobbeltlave

(beløb pr. 100 kg)

	Løbende måned 11	1. term. 12	2. term. 1	3. term. 2	4. term. 3	5. term. 4
1. Bruttostøtte (ECU) :						
— Spanien	3,080	3,080	3,080	3,080	3,080	3,080
— Portugal	2,500	2,500	2,500	2,500	2,500	2,500
— øvrige medlemsstater	22,019	22,186	22,429	22,196	22,362	22,529
2. Endelig støtte :						
a) Frø høstet og forarbejdet i :						
— Tyskland (DM)	52,37	52,77	53,34	52,86	53,25	53,91
— Nederlandene (hfl.)	58,46	58,91	59,55	58,94	59,38	60,06
— BLØU (bfr./lfr.)	1 054,11	1 062,11	1 083,03	1 071,78	1 079,79	1 087,86
— Frankrig (ffr.)	157,38	158,58	164,91	163,00	164,23	165,46
— Danmark (dkr.)	189,41	190,85	196,59	194,49	195,94	197,41
— Irland (ir. £)	17,488	17,621	18,342	18,129	18,266	18,403
— Det Forenede Kongerige (£)	12,904	13,004	13,951	13,734	13,838	13,849
— Italien (lire)	32 700	32 951	34 837	34 291	34 549	34 481
— Grækenland (dr.)	2 428,17	2 430,97	2 432,63	2 343,17	2 361,70	2 290,18
b) Frø høstet i Spanien og forarbejdet i :						
— Spanien (pta.)	474,98	474,98	474,98	474,98	474,98	474,98
— i en anden medlemsstat (pta.)	3 290,10	3 315,89	3 343,36	3 294,82	3 320,31	3 305,83
c) Frø høstet i Portugal og forarbejdet i :						
— Portugal (esc.)	470,02	470,02	470,02	470,02	470,02	470,02
— i en anden medlemsstat (esc.)	4 690,70	4 721,46	4 748,99	4 682,04	4 712,36	4 678,94

BILAG III

Støtte til solsikkefrø

(beløb pr. 100 kg)

	Løbende måned 11	1. term. 12	2. term. 1	3. term. 2	4. term. 3
1. Bruttostøtte (ECU):					
— Spanien	5,170	5,170	5,170	5,170	5,170
— Portugal	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
— øvrige medlemsstater	23,917	24,195	24,532	23,910	24,288
2. Endelig støtte:					
a) Frø høstet og forarbejdet i (!):					
— Tyskland (DM)	56,86	57,52	58,32	56,92	57,81
— Nederlandene (hfl.)	63,49	64,23	65,12	63,48	64,48
— BLØU (bfr./lfr.)	1 145,23	1 158,58	1 184,57	1 154,54	1 172,79
— Frankrig (ffr.)	171,39	173,44	180,75	175,78	178,65
— Danmark (dkr.)	205,94	208,36	215,15	209,57	212,91
— Irland (ir. £)	19,045	19,273	20,105	19,551	19,870
— Det Forenede Kongerige (£)	14,111	14,287	15,347	14,838	15,095
— Italien (lire)	35 669	36 104	38 238	37 009	37 630
— Grækenland (dr.)	2 689,16	2 710,55	2 727,29	2 557,96	2 615,57
b) Frø høstet i Spanien og forarbejdet i:					
— Spanien (pta.)	797,28	797,28	797,28	797,28	797,28
— i en anden medlemsstat (pta.)	3 613,77	3 656,66	3 698,42	3 589,28	3 647,60
c) Frø høstet i Portugal og forarbejdet i:					
— Portugal (esc.)	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
— Spanien (esc.)	6 768,81	6 822,26	6 869,22	6 721,99	6 795,38
— i en anden medlemsstat (esc.)	6 572,89	6 624,80	6 670,39	6 527,43	6 598,69
3. Udligningsstøtte:					
— i Spanien (pta.)	3 561,43	3 604,32	3 645,53	3 535,29	3 593,61
4. Speciel støtte:					
— i Portugal (esc.)	6 572,89	6 624,80	6 670,39	6 527,43	6 598,69

(!) For frø høstet i Fællesskabet i dets sammensætning pr. 31. december 1985 og forarbejdet i Spanien multipliceres de under 2 a) omhandlede beløb med 1,0298070.

BILAG IV

En ECU-kurs, der skal anvendes ved omregning af den endelige støtte til det forarbejdende
lands valuta, når dette ikke er produktionslandet

(værdien af 1 ECU)

	Løbende måned 11	1. term. 12	2. term. 1	3. term. 2	4. term. 3	5. term. 4
DM	2,071960	2,067800	2,063460	2,059360	2,059360	2,047840
hfl.	2,334830	2,331220	2,327140	2,323460	2,323460	2,312780
bfr./lfr.	43,463400	43,462600	43,453200	43,452299	43,452299	43,437400
ffr.	7,081830	7,086650	7,092770	7,099050	7,099050	7,116110
dkr.	8,002340	8,006870	8,011070	8,018620	8,018620	8,041710
ir. £	0,775360	0,775858	0,776469	0,777077	0,777077	0,778714
£	0,656635	0,658152	0,659822	0,661272	0,661272	0,665787
lire	1 542,62	1 548,45	1 554,48	1 559,93	1 559,93	1 575,29
dr.	171,29800	173,13200	175,04100	176,78600	176,78600	181,93000
esc.	172,40900	173,26200	174,12800	175,05900	175,05900	177,99900
pta.	136,59900	137,11200	137,73800	138,29100	138,29100	140,04600

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 3648/88

af 23. november 1988

om fravigelse af kvalitetsnormen for citrusfrugter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72
af 18. maj 1972 om den fælles markedsordning for frugt
og grønsager⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr.
2238/88⁽²⁾, særlig artikel 2, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 379/71⁽³⁾ fast-
sattes kvalitetsnormer for citrusfrugter, som er anført i
bilaget til samme forordning;

som følge af udviklingen i handelen kan visse bestem-
melser vedrørende emballering i den nuværende formule-
ring give anledning til tvivl; der bør rådes bod herpå
under afventen af en fuldstændig revision af normen;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Frugt og Grønsager —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Under fravigelse af forordning (EØF) nr. 379/71 affattes
indtil den 15. juli 1989 sidste afsnit i kapitel B i afsnit V
» Pakning og præsentation « i bilaget » Emballage « såle-
des:

» Pakningerne, eller partiet ved forsendelse i løs
indladning, skal være fri for fremmedlegemer, bortset
fra en præsentationsform, hvor en kort kvist med
grønne blade bliver siddende på frugten. «

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggø-
relsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlems-
stat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. november 1988.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 198 af 26. 7. 1988, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 45 af 24. 2. 1971, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 3649/88

af 23. november 1988

om opkrævning af en udligningsafgift ved indførsel af tomater med oprindelse i Marokko

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portu-
gals tiltrædelse,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72
af 18. maj 1972 om en fælles markedsordning for frugt og
grønsager⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr.
2238/88⁽²⁾, særlig artikel 27, stk. 2, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

Artikel 25a, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1035/72 bestemmer, at såfremt indgangspriserne for en vare, der indføres fra et tredjeland, i en periode på fem til syv på hinanden følgende markedsdage ligger skiftevis over og under referenceprisen, opkræves undtagen i særlige tilfælde en udligningsafgift ved indførsel af denne vare fra det pågældende afsendelsesland; denne afgift opkræves, når tre indgangspriser har ligget under referenceprisen og på betingelse af, at en af disse indgangspriser ligger på et niveau, der er mindst 0,6 ECU lavere end referenceprisen; denne afgift skal være lig med forskellen mellem referenceprisen og den sidste disponible indgangspris, der er mindst 0,6 ECU lavere end referenceprisen;

Kommissionens forordning (EØF) nr. 723/88 af 18. marts 1988 om fastsættelse af referencepriser for tomater for produktionsåret 1988/89⁽³⁾ fastsatte for disse varer i kvalitetsklasse I referenceprisen til 45,73 ECU pr. 100 kg netto for november 1988;

indgangsprisen for en vare fra et bestemt afsendelsesland er lig med den laveste repræsentative notering, eller gennemsnittet af de laveste repræsentative noteringer, der er konstateret for mindst 30 % af de mængder, der kommer fra det pågældende afsendelsesland, og som afsættes på samtlige repræsentative markeder, for hvilke der er noteringer til rådighed, idet denne eller disse noteringer nedsættes med den told og de afgifter, der er nævnt i artikel 24, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1035/72; begrebet repræsentativ notering er fastsat i artikel 24, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1035/72;

ifølge bestemmelserne i artikel 3, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2118/74⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3811/85⁽⁵⁾, skal de noteringer, der tages i betragtning, være konstateret på de repræsentative markeder eller under visse omstændigheder på andre markeder;

for tomater med oprindelse i Marokko har den således beregnede indgangspris i fem på hinanden følgende markedsdage skiftevis ligget over og under referenceprisen; to af disse indgangspriser ligger på et niveau, der er mindst 0,6 ECU lavere end referenceprisen; der skal herefter opkræves en udligningsafgift for disse tomater;

for at tillade en normal funktion af foranstående ordning må der ved beregningen af indgangsprisen tages i betragtning:

- for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1, sidste afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1636/87⁽⁷⁾, fastsatte korrektionsfaktor
- for så vidt angår de øvrige valutaer anvendes en omregningskurs, som fastlægges på grundlag af det aritmetiske gennemsnit af hver af disse valutaers a vista-kurser for en bestemt periode i forhold til de i foregående led nævnte fællesskabsvalutaer samt på grundlag af ovennævnte koefficient —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Ved indførsel af tomater med oprindelse i Marokko (KN-kode 0702 00) opkræves der en udligningsafgift, hvis beløb fastsættes til 3,83 ECU pr. 100 kg netto.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 25. november 1988.

Med forbehold af artikel 26, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 1035/72 anvendes den til og med den 30. november 1988.

⁽¹⁾ EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 198 af 26. 7. 1988, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 74 af 19. 3. 1988, s. 51.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 220 af 10. 8. 1974, s. 20.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 368 af 31. 12. 1985, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 153 af 13. 6. 1987, s. 1.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. november 1988.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESSEN

Næstformand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 3650/88

af 23. november 1988

om ophævelse af udligningsafgiften ved indførsel af friske citroner med oprindelse i Spanien (med undtagelse af De Kanariske Øer)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72 af 18. maj 1972 om oprettelse af en fælles markedsordning for frugt og grønsager⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2238/88⁽²⁾, særlig artikel 27, stk. 2, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionens forordning (EØF) nr. 3581/88⁽³⁾ har indført en udligningsafgift ved indførsel af friske citroner med oprindelse i Spanien (med undtagelse af De Kanariske Øer);

den aktuelle udvikling af de noteringer, som er konstateret for disse varer på de repræsentative markeder, der er omtalt i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2118/74⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3811/85⁽⁵⁾, og som fastsættes eller beregnes i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 5 i nævnte forordning, gør det

muligt at konstatere, at anvendelsen af artikel 26, stk. 1, første afsnit, i forordning (EØF) nr. 1035/72 ville føre til at fastsætte udligningsafgiften til nul; de i artikel 26, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 1035/72 fastsatte betingelser for ophævelse af udligningsafgiften ved indførsel af disse varer med oprindelse i Spanien (med undtagelse af De Kanariske Øer) derfor opfyldt;

i henhold til artikel 136, stk. 2, i akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse er det den ordning, der anvendtes inden tiltrædelsen, der i første fase af overgangsperioden skal anvendes i samhandelen mellem en ny medlemsstat og Fællesskabet i dets sammensætning pr. 31. december 1985 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EØF) nr. 3581/88 ophæves.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 24. november 1988.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. november 1988.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 198 af 26. 7. 1988, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 312 af 18. 11. 1988, s. 25.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 220 af 10. 8. 1974, s. 20.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 368 af 31. 12. 1985, s. 1.

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 3651/88

af 23. november 1988

om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af serietilsluttede matrixslagprintere med oprindelse i Japan

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88
af 11. juli 1988 om beskyttelse mod dumpingimport eller
subsidiert import fra lande, der ikke er medlemmer af
Det Europæiske Økonomiske Fællesskab ⁽¹⁾, særlig artikel
12,under henvisning til forslag fra Kommissionen, forelagt
efter konsultation i Det Rådgivende Udvalg, der er nedsat
i henhold til ovennævnte forordning, og

ud fra følgende betragtninger:

A. Midlertidige foranstaltninger

- (1) Kommissionen indførte ved forordning (EØF) nr. 1418/88 ⁽²⁾ en midlertidig antidumpingtold på importen af serietilsluttede matrixslagprintere med oprindelse i Japan. Gyldighedsperioden for tolden blev forlænget med højst to måneder ved forordning (EØF) nr. 2943/88 ⁽³⁾.

B. Efterfølgende procedure

- (2) Efter indførelsen af den midlertidige antidumpingtold anmodede alle eksportører og et antal uafhængige importører samt den klagende erhvervsgren i Fællesskabet om at få lejlighed til at blive hørt af Kommissionen, hvilket blev imødekommet. De fremlagde også skriftlige redegørelser for deres synspunkter vedrørende resultaterne af undersøgelsen.
- (3) Parterne blev efter anmodning også underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke Kommissionen påtænkte at anbefale indførelse af endelig told og endelig opkrævning af de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig told. De blev også indrømmet en tidsfrist, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger efter afholdelsen af denne orientering. Der blev taget hensyn til sådanne bemærkninger, og Kommissionens undersøgelsesresultater blev i påkommende tilfælde ændret under hensyn hertil.
- (4) Ud over de undersøgelser, der førte til den foreløbige afgørelse, aflagde Kommissionen yderligere kontrolbesøg hos alle de selskaber, der havde indgivet klage.

C. Den omhandlede vare og samme vare

- (5) Som resultat af den foreløbige undersøgelse konkluderede Kommissionen, at de pågældende varer er serietilsluttede matrixslagprintere, der printer prikker ved hjælp af elektronisk aktiverede nåle på et trykmedium (SIDM-nåleprintere). Kommissionen konstaterede endvidere, at alle SIDM-printere produceret i Fællesskabet er samme vare som alle SIDM-printere, der eksporteres fra Japan, med undtagelse af printere til særlige formål (nr. 7 og 31 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1418/88, i det følgende benævnt »Kommissionens forordning«).

Eksportører og importører anfægtede disse konklusioner. For det første fastholdtes påstanden om, at der ikke eksisterer et enkelt marked for SIDM-printere, samt at der kan trækkes en klar skillelinje mellem de forskellige markedssegmenter, som defineret ved det endelige anvendelsesformål i en undersøgelse foretaget af Ernst & Whinney Conseil, dvs. en lavhastigheds-, mellemhastigheds-, skøn-skrift- og højhastighedsgruppe. Det hævdedes derfor, at der mindst burde fastlægges fire eller fem forskellige definitioner af »samme vare«, og at der følgelig burde træffes fire eller fem forskellige afgørelser vedrørende dumping og skade. For det andet gjorde nogle eksportører og en importør gældende, at bestemte printermodeller burde udelukkes fra definitionen af begrebet »samme vare« på grund af deres helt specielle specifikationer, det eksklusive design, deres specifikke programmel og/eller deres specifikke anvendelse og brug.

a) Argumenter vedrørende definitionen af begrebet »samme vare«

- (6) Kommissionen tog alle disse argumenter i betragtning. Den konstaterede, at det ikke anfægtedes, at alle SIDM-printere på Fællesskabets marked (ca. 800 modeller) var baseret på samme impact-teknologi, og at deres grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber var identiske. På den anden side er det klart, at de talrige printermodeller på markedet er forskellige med hensyn til fysiske og tekniske specifikationer, grænseflade, programmel, vægt, størrelse, kvalitet, egenskaber og tilbehør.
- (7) Printermarkedet er desuden kendetegnet ved, at matrixslagprinterteknologien og den forskellige fysiske og tekniske karakteristika ved SIDM-printerne, deres størrelse, vægt, specifikationer og egenskaber undergår en hastig udvikling og mange ændringer. I den forbindelse bekræftede det tyske markedsforskningsinstitut IMV (Info-Marketing

⁽¹⁾ EFT nr. L 209 af 2. 8. 1988, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 130 af 26. 5. 1988, s. 12.⁽³⁾ EFT nr. L 264 af 24. 9. 1988, s. 56.

Verlagsgesellschaft für Bürosysteme, Düsseldorf, i det følgende benævnt »IMV Info-Marketing«) en aktuel tendens på markedet til at decentralisere printerfaciliteterne, dvs. at erstatte store, dyre printere med flere mindre holdbare, lette, små og billigere printere.

Forholdet mellem disse erstatningsprinteres pris og ydeevne øges ifølge IMV-Info-Marketing stadig.

- (8) Med hensyn til anvendelsen og brugen af printerne fremsatte eksportørerne ikke nye argumenter mod definitionen af »samme vare« i Kommissionens forordning. Der blev især ikke fremlagt nye aspekter, på grundlag af hvilke der kunne trækkes en klar skillelinje mellem de pågældende varer med hensyn til forskelle i karakteristika og anvendelse. Kommissionen fandt under disse omstændigheder, at med et spektrum eller kontinuum af varer, hvor der ikke er nogen klar skillelinje mellem disse varer, ville en opdeling af varerne i et antal særskilte artikler eller serier af »samme vare« være vilkårlig, åbne mulighed for omgåelse og sandsynligvis være umulig at arbejde med.
- (9) På baggrund af de fremlagte bevisligheder bekræfter Rådet resultaterne af Kommissionens foreløbige undersøgelse (nr. 11 til 17 i Kommissionens forordning) ifølge hvilken SIDM-printermarkedet i Fællesskabet bedst kan betragtes som en række produkter, mellem hvilke der ikke er klart definerede grænser. SIDM-printere, der uanset forskelle har samme grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber og samme grundlæggende anvendelse og brug, må derfor betragtes som »samme varer«.

b) Argumenter vedrørende bestemte printermodeller

- (10) Med hensyn til anmodningerne om at udelukke bestemte printermodeller anførte Seikosha, at dets SBP10-printer ikke kunne betragtes som »samme vare« i forhold til de øvrige SIDM-printere på Fællesskabets marked på grund af trykkehastigheden og andre kvaliteter. Kommissionen fandt imidlertid ikke, at SBP10-printeren på grund af høj trykkehastighed og kvalitetsforskelle kan betragtes som en særskilt vare i forhold til andre hurtige SIDM-printere. Kun tekniske eller kvalitetsmæssige forskelle, som bevirker, at en bestemt printer fundamentalt skiller sig ud fra de andre SIDM-printere på grund af brug, anvendelse eller brugerens opfattelse, kan gøre en SIDM-printer til »ikke samme vare«. Selv om det er rigtigt, at SBP10-printerens høje hastighed målt i tegn pr. sekund på nuværende tidspunkt ikke opnås af nogen SIDM-printer fremstillet i Fællesskabet, giver dette tal dog ikke et nøjagtigt billede af en printers hastighed på typiske tekster. Hvis SBP10-printerens gennemløb sammenlignes med andre Europrint-modellers, er

forskellen ikke af en sådan art, at denne printer adskiller sig fundamentalt fra printermodeller fremstillet i Fællesskabet.

- (11) En eksportør (Hitachi Ltd) og en importør (Apple Computer International) oplyste, at de henholdsvis eksporterer og importerer SIDM-printere til Fællesskabet til brug i enten eksportørens mainframe-datamat eller i importørens datamatsystem. Disse printere udgør en integrerende del af de pågældende datamatsystemer, har specielle specifikationer designet til det pågældende datamatsystem og kan kun anvendes som en del af disse systemer. Importøren (Apple), der ikke fremstiller SIDM-printere, kunne imidlertid også købe printere til sit system hos Fællesskabets printerproducenter, medens eksportøren (Hitachi) selv producerer SIDM-printere og kun eksporterer og sælger sine printere som en del af sit mainframe-datamatsystem.
- (12) Kommissionen konstaterede på baggrund af disse argumenter, at det ikke er usædvanligt, at SIDM-printere er specielt designet og produceret til et bestemt datamatsystem. Eftersom SIDM-printere ikke kan anvendes alene, men altid skal tilsluttet en datamat, er de altid en del af et system. Disse specielt designede og producerede printerers grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber og deres anvendelse og brug er stadig de samme som andre SIDM-printeres, som ikke udelukkende er designet og produceret til et bestemt datamatsystem. Desuden er de pågældende varer serietilsluttede matrixslagprintere og ikke datamatsystemer. SIDM-printere, der udgør en integrerende del af og udelukkende er bestemt til et datamatsystem leveret af producenten og/eller eksportøren af den pågældende printer, og som kun importeres og sælges inden for et sådant datamatsystem, kan derfor ikke anses for at være varer af samme art som ISDM-printere fremstillet i Fællesskabet. Den omstændighed, at printere udelukkende er designet og produceret til en importørs datamatsystem uden at udgøre en integrerende del heraf og uden at blive importeret sammen med et sådant datamatsystem, kan imidlertid ikke i sig selv betragtes som en tilstrækkelig begrundelse for, at disse printere er forskellige fra SIDM-printere, der er fremstillet i Fællesskabet.

- (13) Epson hævdede, at selskabets kompakte miniprintermodeller 15011, 160, 180 og 183, der er designet til anvendelse sammen med de transportable Epson PX16 og HX20 datamater og med EHT håndbårne datamater, ikke er »samme vare« som fællesskabsproducenternes printermodeller.

Med hensyn til dette argument fandt Kommissionen, at disse printere for det første ikke har SIDM-nåleprinterens grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber. Disse kompakte miniprintere er linje-

matrixslagprintere og printer hele linjer i stedet for tegn for tegn. For det andet anvendes der kun papir af mindre bredde end det, der anvendes til andre SIDM-printere. For det tredje er disse printere håndbårne, transportable letvægtsprintere specielt til et transportabelt printermedium.

- (14) I modsætning hertil er de SIDM-printere, der fremstilles i Fællesskabet, og som er omfattet af denne procedure, i det mindste skrivebordsprintere og opfattes ikke som transportable printere til brug i et transportabelt datamatsystem. Kommissionen finder derfor, at disse printere er forskellige fra de SIDM-nåleprintere, der er fremstillet i Fællesskabet. Rådet bekræfter denne afgørelse og konkluderer, at de pågældende printere falder uden for anvendelsesområdet for de pågældende varer.
- (15) Med hensyn til anmodninger om undtagelse for andre printermodeller er disse blevet behandlet i nr. 24 til 29 i Kommissionens forordning. Da der ikke er fremført nye argumenter i den forbindelse, bekræfter Rådet Kommissionens foreløbige konklusioner.
- (16) På baggrund af de undersøgelsesresultater, der er anført i Kommissionens forordning (nr. 11 til 31), og ovennævnte betragtninger konkluderer Rådet, at SIDM-nåleprintere ligner hinanden i tilstrækkelig grad til at blive betragtet som »samme vare« i forbindelse med denne procedure. Følgelig er alle SIDM-nåleprintere, fremstillet i Fællesskabet, »samme varer« som dem, der eksporteres fra Japan, med undtagelse af printere til særlige formål, printere, der udgør en integrerende del af et datamatsystem og importeres og sælges sammen med dette system, samt håndbårne lommeprintere.

D. Normal værdi

- (17) Den normale værdi for de varer, for hvilke der er indført midlertidig told, blev med henblik på den endelige afgørelse almindeligvis fastsat efter samme metoder, som anvendtes ved den foreløbige afgørelse om dumping, og samtidig blev der taget hensyn til nye bevisligheder fra de berørte parter.
- (18) En eksportør gjorde gældende, at der ved fastsættelsen af den normale værdi for en vis del af selskabets salg på hjemmemarkedet burde tages hensyn til værdien af visse varer, som det hævdedes blev givet som en form for rabat på den pris, der betales for den pågældende vare. Det blev imidlertid fastslået, at disse rabatter kun blev givet for tilbehør og derfor ikke var direkte forbundet med det pågældende salg.
- (19) Visse eksportører anmodede fortsat om, at der ved fastsættelsen af den normale værdi ved hjælp af hjemmemarkedspriserne skulle tages hensyn til overførselsprisen mellem forretningsmæssigt

forbundne selskaber eller de pågældende eksportørers salgsafdelinger på det japanske marked. Kommissionen finder imidlertid fortsat, at en sådan fremgangsmåde ikke er rimelig af de grunde, der er angivet i nr. 33, 39 og 40 i Kommissionens forordning, og Rådet bekræfter denne opfattelse.

- (20) Nogle eksportører gjorde indsigelse mod, at et vist salg eller visse salgskanaler blev holdt uden for beregningen af den normale værdi, hvor den var baseret på hjemmemarkedspriserne, eftersom det pågældende salg faktisk havde fundet sted i normal handel. Kommissionen fandt det imidlertid godtgjort, at hvor en sådan udelukkelse forekom, havde der i de pågældende tilfælde været tale om salg af betydelige mængder i referenceperioden og til priser, som ikke gjorde det muligt i normal handel og inden for den i artikel 2, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2423/88 fastsatte periode at opnå dækning for alle rimeligt fordelte omkostninger. Rådet bekræfter denne konklusion.

Med henblik på en endelig afgørelse bekræfter Rådet, at den normale værdi kan fastsættes på grundlag af den beregnede værdi under sådanne omstændigheder og i de tilfælde, hvor det øvrige salg, dvs. salg, der anses for at have fundet sted i normal handel, omfatter mindre end 5 % af eksportmængden til Fællesskabet af den bestemte model.

- (21) Med hensyn til metoden for beregning af den normale værdi og særligt de beløb, der indregnes som salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste, hævdede en eksportør, at eftersom han ikke solgte den pågældende vare på hjemmemarkedet, burde salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste ved det relativt lille salg af andre varer fra ikke forretningsmæssigt forbundne selskaber danne grundlag for dette rette beløb, der skal indgå i den beregnede værdi af de pågældende varer til dækning af disse omkostninger og fortjeneste.

Kommissionen så imidlertid ingen grund til at ændre sine synspunkter som anført i nr. 36 i Kommissionens forordning, og Rådet bekræfter dette, nemlig at det forhold, at en bestemt eksportør ikke sælger den pågældende vare og følgelig ikke har nogen salgsorganisation på hjemmemarkedet, ikke ændrer grundlaget for beregning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste ved fastsættelsen af den normale værdi for den pågældende eksportør. Endvidere fastsættes det nu i artikel 2, stk. 3, litra b), nr. ii), i forordning (EØF) nr. 2423/88, at i disse tilfælde beregnes sådanne udgifter og fortjeneste på grundlag af andre producenters eller eksportørers faktiske omkostninger og den fortjeneste, de har opnået i oprindelses- eller eksportlandet på fortjenestgivende salg af samme vare.

- (22) Visse eksportører gjorde indsigelse imod et tillæg ved beregningen af deres normale værdi på grundlag af andre producenteres eller eksportørers salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste ved fortjenestgivende salg af samme vare i Japan. I disse tilfælde havde de pågældende eksportører ikke solgt 5 % eller mere af eksporten af den pågældende model til Fællesskabet i normal handel, og den normale værdi blev derfor i overensstemmelse med Kommissionens normale praksis beregnet som fastsat i artikel 2, stk. 3, litra b), nr. ii), i forordning (EØF) nr. 2423/88. Et af eksportselskaberne, der ikke havde anfægtet Kommissionens foreløbige afgørelse på grundlag af 5 %-reglen, påstod senere, at det havde solgt samme vare i tilstrækkeligt store mængder på hjemmemarkedet til, at der burde tages hensyn til salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste i forbindelse med dette salg ved fastsættelsen af de beregnede normale værdier. De forelagte beviser var imidlertid utilstrækkelige, og Rådet bekræfter derfor Kommissionens foreløbige afgørelse.

Rådet bekræfter følgelig Kommissionens holdning, nemlig at i henhold til artikel 2, stk. 3, litra b), nr. ii), i forordning (EØF) nr. 2423/88 bør beløbet for salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste i disse tilfælde beregnes på grundlag af andre eksportørers faktiske omkostninger og den fortjeneste, de har opnået ved fortjenestgivende salg af samme vare på det japanske marked.

- (23) En anden eksportør gjorde gældende, at visse salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger for datterselskaber eller forretningsmæssigt forbundne distributionsselskaber ikke burde medtages i beregningen. Kommissionen er imidlertid af den opfattelse, som Rådet bekræfter, at der bør tages passende hensyn til sådanne omkostninger med henblik på at medtage alle påløbne omkostninger i den beregnede normale værdi i henhold til artikel 2, stk. 3, litra b), nr. ii), i forordning (EØF) nr. 2423/88.
- (24) Med hensyn til fortjeneste hævdede visse eksportører, at det beløb, der var indregnet i deres normale værdier, var urimeligt stort. I de tilfælde, hvor der kunne beregnes et individuelt beløb for en eksportør, blev dette beløb, dvs. den faktiske fortjeneste ved fortjenestgivende salg, imidlertid anvendt ved beregningen af den normale værdi.
- (25) Visse eksportører anførte også, at der blev opnået en unaturlig høj fortjenestmargen ved at begrænse beregningen til kun at omfatte salg af maskiner i

normal handel og således udelukke et vist tabsgivende salg. Det blev endvidere gjort gældende, at der burde tages hensyn til et vist tabsgivende salg i normal handel som almindelig handelspraksis i branchen for matrixprintere. Kommissionen afviste dette argument, da det i artikel 2, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2423/88 fastsættes, at den normale værdi under sådanne omstændigheder kan fastsættes udelukkende på grundlag af det øvrige, dvs. fortjenestgivende salg.

- (26) For de eksportører, for hvilke der ikke forelå tilstrækkelige oplysninger til at foretage denne beregning, eller som solgte med tab, eller som ikke havde noget salg eller ikke tilstrækkeligt stort salg af sammenlignelige varer på hjemmemarkedet, anvendtes af hensyn til forskelligheden af de konstaterede fortjenestmargener den vejede gennemsnitlige fortjenestmargen for de andre eksportørers salg af samme vare, for hvilke de nødvendige oplysninger forelå.

Denne vejede gennemsnitlige fortjenestmargen blev beregnet til 37 %.

Den metode, som Kommissionen har anvendt til indregning af fortjeneste i den beregnede normale værdi, er i fuld overensstemmelse med den, der er fastsat i artikel 2, stk. 3, litra b), nr. ii), i forordning (EØF) nr. 2423/88, og Rådet bekræfter følgelig Kommissionens afgørelse.

- (27) Med hensyn til salg af den pågældende vare til uafhængige kunder, som videresolgte varen under eget navn (OEM-selskaber), gjorde en eksportør fortsat gældende, at den normale værdi burde baseres på et vejet gennemsnit af alt salg i normal handel på det japanske marked, dvs. et vejet gennemsnit af både salg under eget navn og salg til OEM-selskaber. Rådet bekræfter Kommissionens holdning til dette spørgsmål som anført i nr. 38 i Kommissionens forordning. Desuden finder Rådet, at da alle serietilsluttede matrixslagprintere bør betragtes som samme varer efter artikel 2, stk. 12, i forordning (EØF) nr. 2423/88 (jf. nr. 5 til 9 i nærværende forordning), vil fastsættelse af en enkelt normal værdi for alle modeller af den pågældende vare ikke give mulighed for at foretage en rimelig sammenligning med eksportpriserne som foreskrevet i artikel 2, stk. 9 og 10, i forordning (EØF) nr. 2423/88. Med henblik på at foretage en sådan rimelig sammenligning blev der fastsat en normal værdi for hver enkelt model og foretaget sammenligning med eksportprisen for samme model eller den, der lignede mest. En sådan fremgangsmåde er på linje med den, der anvendtes ved beregningen af skadetærskelen, hvor kun identiske eller tilsvarende modeller blev sammenlignet med henblik på at få fastlagt omfanget af prisunderbud.

- (28) Rådet bekræfter også Kommissionens holdning med hensyn til visse salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger for salgsselskaber eller -afdelinger i Japan som anført i nr. 39 og 40 i Kommissionens forordning.

E. Eksportpris

- (29) I tilfælde, hvor japanske producenter eksporterede direkte til uafhængige importører i Fællesskabet, blev eksportprisen fastlagt på grundlag af de priser, der faktisk var betalt eller skulle betales for den solgte vare.
- (30) I andre tilfælde eksporteredes der til datterselskaber, som importerede varen til Fællesskabet. I sådanne tilfælde blev det i betragtning af forbindelsen mellem eksportør og importør anset for rimeligt at beregne eksportprisen på grundlag af den pris, hvortil den importerede vare første gang videresolgte til en uafhængig køber. Dekorter, rabatter og værdien af varer, som leveres gratis i forbindelse med det pågældende salg, blev trukket fra prisen ved salg til den uafhængige køber, og der blev tagt passende hensyn til alle omkostninger, der påløb mellem import og videresalg, herunder alle skatter og afgifter.
- (31) I en række tilfælde solgte eksportørernes datterselskaber i eller uden for Fællesskabet endvidere til uafhængige kunder i Fællesskabet. I nogle tilfælde viste det sig, at selv om det forretningsmæssigt forbundne selskab ikke formelt var importøren, varetog det visse af en importørs funktioner og bar visse af dennes normale omkostninger. Selskabet tog imod ordre, købte varen fra eksportøren og videresolgte den til bl.a. uafhængige kunder. Disse kunder forhandlede almindeligvis den pågældende vare i områder, hvor eksportøren ikke havde et datterselskab til import og forhandling af varerne. Nogle eksportører solgte også til en uafhængig kunde i Fællesskabet via mere end et af sine datterselskaber. I alle disse tilfælde undtagen ét lå begge datterselskaber i Fællesskabet, og i undtagelsestilfældet lå der et datterselskab i Fællesskabet og et uden for Fællesskabet. I disse tilfælde bar begge den pågældende eksportørs datterselskaber de omkostninger, der normalt bæres af importøren. Der var i alle tilfælde en pris, som det ene datterselskab betalte til eksportøren, og en højere pris, som det andet datterselskab betalte til det første. Det hævdedes, at den eksportpris, der faktisk er betalt eller skal betales, jf. artikel 2, stk. 8, litra a), i forordning (EØF) nr. 2423/88, i alle disse tilfælde bør være den pris, der faktureres af et hvilket som helst datterselskab ved salg til uafhængige kunder i Fællesskabet.

Kommissionen fandt, at varerne under disse omstændigheder solgtes med henblik på eksport til Fællesskabet af eksportøren i Japan til et datterselskab beliggende enten i eller uden for Fællesskabet. Disse datterselskaber har, hvad enten de formelt indfører varen eller ej, de samme funktioner som et importerende datterselskab. I sådanne tilfælde blev eksportprisen i betragtning af forbindelsen mellem eksportøren og datterselskabet anset for at være en overførselspris og derfor afvist som upålidelig. Eksportprisen måtte derfor beregnes på grundlag af den pris, hvortil varen første gang solgtes til en uafhængig køber, idet der blev foretaget justering for alle påløbne omkostninger hos det eller de pågældende datterselskab(er), som fastsat i artikel 2, stk. 8, litra b), i forordning (EØF) nr. 2423/88.

- (32) Rådet bekræfter Kommissionens afgørelse om fastsættelse af eksportprisen som anført i nr. 45 til 49 i Kommissionens forordning.

F. Sammenligning

- (33) For at foretage en rimelig sammenligning af den normale værdi og eksportpriserne tog Kommissionen i fornødent omfang hensyn til forskelle, der påvirkede prisernes sammenlignelighed såsom forskelle i fysiske egenskaber og forskelle i salgsomkostninger, hvor det på tilfredsstillende måde kunne godtgøres, at der var direkte forbindelse mellem disse forskelle i kreditvilkår, garantier, provisioner, løn til sælgere, emballerings-, transport-, forsikrings-, håndterings- og ekstraomkostninger.
- (34) Den normale værdi og eksportpriserne, baseret på både de faktisk betalte og de beregnede eksportpriser, blev sammenlignet i samme handelsled. De priser eller beregnede værdier, der justeredes, blev fastlagt i det handelsled, som eksportselskabernes indenlandske salgsselskaber eller salgsorganisationer repræsenterede. Eksportpriserne blev fastsat som priser af eksportsalgsselskab eller salgsorganisation.
- (35) En eksportør krævede fortsat, at der blev foretaget justering for forskelle mellem de mængder, der solgtes på hjemmemarkedet, og dem, der solgtes til eksport til Fællesskabet. Kravet var baseret på en påstand om, at der var omkostningsforskelle som følge af forskelle i produktionsmængden. Der blev imidlertid ikke fremlagt yderligere beviser end de i forbindelse med den foreløbige afgørelse fremlagte for, at der var tale om en omkostningsbesparelse ved produktion af forskellige mængder. Rådet bekræfter derfor Kommissionens afgørelse om, at kravet skulle afvises.

- (36) Rådet bekræfter også Kommissionens afgørelse om sammenligning af den normale værdi og eksportprisen som anført i nr. 52 og 54 til 56 i Kommissionens forordning.

G. Dumpingmargen

- (37) Den normale værdi for hver enkelt af hver eksportørs modeller blev sammenlignet med eksportpriserne for tilsvarende modeller på grundlag af hver enkelt transaktion. Undersøgelsen af de faktiske forhold viser, at der fandt dumping sted ved importen af matrixprintere med oprindelse i Japan fra alle de undersøgte japanske eksportører, og at dumpingmargenen er lig med det beløb, hvormed den fastlagte normale værdi overstiger eksportprisen til Fællesskabet.

- (38) Dumpingmargenerne var forskellige alt efter eksportør, og udtrykt i procent af prisen cif Fællesskabets grænse udgjorde de vejede gennemsnitlige margener:

— Alps Electrical Co Ltd	6,1 %
— Brother Industries Ltd	39,6 %
— Citizen Watch Co Ltd	43,3 %
— Copal Co Ltd	18,6 %
— Fujitsu Ltd	86,0 %
— Japan Business Computer Co Ltd	22,4 %
— Juki corporation (tidligere Tokyo Juki)	80,0 %
— Nakajima Ltd	12,0 %
— NEC Corporation	67,5 %
— OKI Electric Industry Co Ltd	8,1 %
— Seiko Epson Corporation	29,7 %
— Seikosha Co Ltd	73,0 %
— Shinwa Digital Industry Co Ltd	9,5 %
— Star Micronics Co Ltd	13,6 %
— Tokyo Electric Co Ltd	4,8 %

- (39) For de eksportører, som hverken besvarede Kommissionens spørgeskema eller på anden måde gav sig til kende, blev dumpingmargenen fastlagt på grundlag af de tilgængelige oplysninger i overensstemmelse med artikel 7, stk. 7, litra b), i forordning (EØF) nr. 2423/88.

Kommissionen fandt i den forbindelse, at resultaterne af dens undersøgelse gav det bedste grundlag for at fastlægge dumpingmargenen, og at det ville åbne mulighed for omgåelse af tolden at antage, at dumpingmargenen for disse eksportører var lavere end den højeste dumpingmargen på 86 %, som var fastlagt for en eksportør, der havde medvirket i

undersøgelsen. Det anses derfor for rimeligt at anvende sidstnævnte dumpingmargen for denne gruppe eksportører.

Med hensyn til det selskab, der afslog at samarbejde med Kommissionen i forbindelse med den foreløbige undersøgelse, forblev omstændighederne uændrede op til den endelige undersøgelse af de faktiske forhold, og Rådet bekræfter derfor, at det ville være rimeligt også at basere den endelige afgørelse vedrørende det pågældende selskab på de foreliggende oplysninger om de faktiske forhold, nemlig resultaterne af undersøgelsen.

- (40) Det blev også i dette tilfælde fundet, at det ville åbne mulighed for omgåelse af tolden og være en belønning for manglende samarbejdsvilje at antage, at dumpingmargenen for denne eksportør var lavere end den højeste dumpingmargen, som var fastlagt for en eksportør, der havde medvirket i undersøgelsen. Det anses derfor for rimeligt at anvende den højeste dumpingmargen for dette selskab.

H. Erhvervsgren i Fællesskabet

- (41) Kommissionen fortolkede udtrykket »erhvervsgren i Fællesskabet« således, at det dækker de fire fællesskabsproducenter, der er medlemmer af Europrint (jf. nr. 69 i Kommissionens forordning). Denne konklusion var baseret på den anskuelse, at de fire Europrint-medlemmer tegner sig for ca. 65 % af den samlede produktion af SIDM-printere i Fællesskabet, dvs. en betydelig del af Fællesskabets samlede produktion af den pågældende vare, og at årsagerne til, at tre Europrint-medlemmer importerede SIDM-printere fra Japan, samt mængden og værdien af denne import og andre omstændigheder herved kunne betragtes som legitime selvforsvarsforanstaltninger (jf. nr. 63 til 67 i Kommissionens forordning).

- (42) Med hensyn til denne konklusion gjorde nogle eksportører gældende, at det for det første ikke var nødvendigt, at de tre producenter importerede japanske SIDM-printere og tilbød et fuldstændigt sortiment af printere, for det andet at denne import påførte de importerende producenter skade, fordi de pågældende SIDM-printere er samme vare som producenternes egne SIDM-printere, og for det tredje at omfanget af og stigningen i denne import viser, at en sådan import overskred grænsen for, hvad der med rimelighed kunne betegnes som en ren selvforsvarsforanstaltning.

- (43) Med hensyn til det første argument skal det for det første erindres, at alle tre fællesskabsproducenter fremstillede tilsvarende typer printere, inden de i årene 1984 til 1986 besluttede at erstatte de printere, de selv producerede, med billigere printere af japansk oprindelse. De tre producenter øgede derfor ikke blot deres sortiment af printere, men erstattede printere, de selv producerede, med japanske modeller. For det andet er det klart, at potentielle kunder er mere tilbøjelige til at købe kontorautomatiseringsudstyr fra en leverandør, som kan tilbyde et fuldstændigt sortiment af printere. De tre fællesskabsproducenter kan derfor ikke kritiseres for deres beslutning om fortsat at ville kunne tilbyde et fuldstændigt sortiment af SIDM-printermodeller.

For det tredje bestrides det ikke, at hovedårsagen til den pågældende import er den, at det som følge af de lave priser på printermarkedet forårsaget af importen fra Japan ikke ville være muligt for de tre selskaber at få inddækket deres udviklings- og produktionsomkostninger i forbindelse med sådanne nye substituerende printermodeller inden for et rimeligt tidsrum.

- (44) I eksportørernes andet argument sammenblandes to forskellige spørgsmål, nemlig fastlæggelse af begrebet »samme vare« og spørgsmålet om, hvorvidt de importerede modeller konkurrerer direkte med importørernes egne printere. Med henblik på at definere begrebet »samme vare« er det forhold, at der ikke kan trækkes nogen klar skillelinje mellem de forskellige varer, efter Rådets opfattelse tilstrækkeligt til at fastslå, at alle SIDM-nåleprintere almindeligvis udgør samme vare. Mangelen på en klar skillelinje betyder dog ikke, at fællesskabsproducenterne påførte sig selv skade ved at importere disse printere. Da størstedelen af de japanske eksportører sælger printermodeller i de forskellige markedssegmenter og tilbyder et fuldstændigt sortiment af printermodeller, kan der ikke være tale om selvpåført skade, når deres konkurrenter i Fællesskabet tilstræber ved hjælp af den pågældende import også at tilbyde et sådant sortiment af printermodeller.

- (45) Med hensyn til det tredje argument foretog Kommissionen en ny gennemgang af de tre producenters importtal i undersøgelsesperioden. Den konstaterede, at den pågældende import udgjorde henholdsvis 10,68 %, 28,9 % og 47,4 % af disse producenters samlede produktion. I den forbindelse fandt Kommissionen, at disse importerede printere alle hørte til i lavhastighedsgruppen på markedet (som defineret i Ernst & Whinney Conseil's undersøgelse). Dette markedssegment er det mest omfattende på markedet for printere og er for nylig vokset betydeligt hurtigere end det samlede

marked. Fællesskabsproducenterne ønskede desuden at genvinde tabte markedsandele ved at opgive deres egen produktion i denne sektor. Omfanget og værdien af samt stigningen i denne import kan derfor ikke anses for at stå i et misforhold til omfanget af deres egen produktion.

- (46) På baggrund af ovenstående og af de årsager og omstændigheder, der fik fællesskabsproducenterne til at importere japanske SIDM-printere (jf. nr. 63 til 67 i Kommissionens forordning), konkluderer Rådet, at Europrint-medlemmernes import af SIDM-printere fra Japan er at betragte som en rimelig selvforsvarsforanstaltning. De tre Europrint-medlemmer bør derfor ikke udelukkes fra de fællesskabsproducenter, som udgør den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

I. Skade

a) Dumpingimportens omfang og markedsandel

- (47) I den foreløbige undersøgelse fastslog Kommissionen, at de japanske eksportørers markedsandel i Fællesskabet var steget fra 49 % i 1983 til 73 % i 1986. Medens det samlede SIDM-printermarked steg fra 800 000 enheder i 1983 til 2 093 000 enheder i 1986, dvs. en stigning på 162 %, steg den japanske markedsandel fra 390 000 enheder i 1983 til 1 522 000 enheder i 1986, en stigning på 290 %. Kommissionen konstaterede også en stærk stigning mellem 1983 og 1986 i den japanske tilstedeværelse på markedet i de forskellige markedssegmenter, defineret som trykkehastighed af visse markedsforskningsinstitutter (IDC og Data quest) og nævnt i Ernst & Whinney Conseil's undersøgelse. I lavhastighedsgruppen steg de japanske eksportørers andel fra 65 % til 88 %, og markedsandelen for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet faldt fra 24 % til 7 %. I mellemhastighedsgruppen steg de japanske eksportørers andel fra 46 % til 65 %, og andelen for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet faldt fra 34 % til 25 %. I højhastighedsgruppen steg de japanske eksportørers andel fra 4 % til 47 %, og andelen for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet faldt fra 61 % til 28 %. Ernst & Whinney Conseil kommenterede denne udvikling med, at fællesskabsproducenterne var de mindst succesrige i lavhastighedsgruppen, og at de tog tilflugt til japanske OEM-salg for at kunne tilbyde dette varesortiment under eget navn.

- (48) Med hensyn til tallene vedrørende lavhastighedsgruppen hævdede eksportørerne, at markedsandelen for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet skulle justeres på grund af de tre Europrint-medlemmers OEM-import. De printere, som disse producenter importerer, sælges under deres eget navn. Markedsandelen for den pågæl-

dende erhvervsgren i Fællesskabet var derfor efter eksportørernes opfattelse stærkt undervurderet. Rådet finder imidlertid, at med denne såkaldte OEM-import optræder fællesskabsproducenterne mere som distributører af japanske SIDM-printere end som producenter. En justering er derfor ikke berettiget.

b) *Priser*

aa) *Pristryk*

- (49) Kommissionen konstaterede på grundlag af Ernst & Whinney Conseil's undersøgelse, at udviklingen i enhedsprisen på det samlede SIDM-printermarked i Fællesskabet fra 1983 til 1986 udviste et generelt fald på mellem 25 % og 35 %. Prisfaldet var betydeligt højere i lav- og højhastighedsgruppen end i mellemhastighedsgruppen. Disse forskellige prisvækkende faktorer er i overensstemmelse med den forholdsvis betydelige stigning i de japanske eksportørers markedsandel i lav- og højhastighedsgruppen. Den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet måtte også følge denne tendens til faldende priser.

bb) *Prisunderbud*

- (50) For så vidt angår prisunderbud foretog Kommissionen en detaljeret prisunderbudsundersøgelse vedrørende de japanske eksportørers priser og fællesskabsproducenternes priser, i begge tilfælde ved salg til den første uafhængige køber.

Først blev der udvalgt repræsentative SIDM-printermodeller for de fire Europrint-medlemmer. De SIDM-printermodeller, der betragtedes som repræsentative, udgjorde ca. 68 % af erhvervsgrenens samlede salg af alle modeller inden for Fællesskabet. På grundlag af en modelsammenligning fremskaffet af IMV Info-Marketing og foretaget i nært samarbejde med dette blev det dernæst fastlagt, hvilke SIDM-printermodeller fra de japanske eksportører, der var mest lig Europrint-medlemmernes modeller med hensyn til tekniske specifikationer, egenskaber, hastighed, anvendelse og brug. Disse udvalgte japanske printermodeller udgjorde ca. 65 % af alle japanske eksportørers salg i Fællesskabet i undersøgelsesperioden. For det tredje blev den vejede gennemsnitlige nettopris for disse sammenlignelige printermodeller i Frankrig, Tyskland, Italien og Det Forenede Kongerige sammenlignet i de forskellige salgskanaler, nemlig OEM-selskab, distributør, forhandler og endelig bruger.

- (51) I tilfælde, hvor der ikke fandtes nogen tilsvarende pris i de forskellige salgskanaler, blev der foretaget justeringer (25 % mellem forhandler og distributør). I tilfælde, hvor Kommissionen på tilfredsstillende måde fandt det godtgjort, at betydelige tekniske eller fysiske forskelle havde stor indvirkning på forbrugernes opfattelse af printerne og på prisen, blev der foretaget passende justeringer, eller printermodellerne blev udelukket fra sammenligningen. Der blev foretaget yderligere justering for forskelle i printermodellernes vægt (for forskelle mellem 50 % og 74 % en prisjustering på 10 %, for forskelle mellem 75 % og 99 % en prisjustering på 20 %).

- (52) Nogle eksportører hævdede, at justeringerne for vægtforskelle var alt for lave, og at der burde foretages yderligere justering for forskelle i printerens holdbarhed (dvs. for »middeltid mellem fejl« og printerhovedets levetid). En anden eksportør anførte, at der burde tages hensyn til forskelle i produktionsomkostningerne mellem hans SIDM-printere og fællesskabsproducenternes printere.

Kommissionen kunne imidlertid ikke godtage disse argumenter. For så vidt angår vægtforskellene erklærede markedsforskningsinstitutterne IMV Info-Marketing og Ernst & Whinney Conseil, at der kun til en vis grad burde tages hensyn til vægtforskelle ved prissammenligninger. IMV Info-Marketing fremførte, at en nøjagtig justering for vægt var umulig, medens Ernst & Whinney Conseil fremlagde en formel til beregning af sådanne justeringer. Dette institut erkendte imidlertid også, at formelen var baseret på antagelser og skøn og ikke på præcise og pålidelige data, som kunne efterprøves. En printers højere vægt kunne også være en følge af forældet produktionsteknik og resulterer derfor ikke nødvendigvis i højere kvalitet eller større påskønnelse fra forbruger. Under disse omstændigheder blev kun begrænsede justeringer for vægt anset for rimelige. Med hensyn til justeringer for holdbarhed fandt Kommissionen på grundlag af udtalelser fra IMV Info-Marketing, at sådanne eventuelle forskelle ikke kan kvantificeres. Desuden findes der ikke almindeligt anerkendte standarder til måling af sådanne forskelle. Der blev derfor ikke indrømmet justering herfor. Rådet bekræfter Kommissionens afgørelse.

- (53) Det fremgik af prissammenligningen, at alle japanske eksportører undtagen tre i gennemsnit havde lavere priser end priserne på fællesskabsproducenternes sammenlignelige modeller. Det vejede gennemsnitlige prisunderbud var fra 3,93 % til 43,42 %. Af de tre eksportører, som ikke havde anvendt prisunderbud, havde de to enten eksporteret meget små mængder eller solgt gennem speci-

fikke kunder eller begge dele. Alle tre solgte til priser, der, hvis de anvendtes for sammenlignelige printermodeller fra den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, ikke ville have givet mulighed for at opnå en rimelig fortjeneste.

Rådet drager derfor den konklusion, at priserne på dumpingvarerne lå betydeligt under priserne på sammenlignelige SIDM-printereproduceret i Fællesskabet.

c) Andre relevante økonomiske faktorer

- (54) Kommissionen konstaterede som led i den foreløbige undersøgelse (jf. nr. 83 til 87 i Kommissionens forordning), at fællesskabsproducenternes kapacitet og produktion samt salg af SIDM-printere steg mellem 1983 og 1986. Kapacitetsudnyttelsen lå imidlertid stabilt på ca. 70 %. I samme periode øgedes fællesskabsproducenternes lagre af usolgte SIDM-printere hurtigere end salget. Medens den klagende erhvervsgren i Fællesskabet i 1984 som helhed havde en vejlet gennemsnitlig fortjeneste på 9 % på salget af egen SIDM-printerproduktion, lå den vejede gennemsnitlige fortjeneste på dette salg i undersøgelsesperioden på 1 %. Det skal i den forbindelse bemærkes, at de gennemsnitlige produktionsomkostninger for SIDM-printere i den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet faldt fra 1984 til 1987 (de første tre måneder). Nedgangen i erhvervsgrenens rentabilitet var ikke desto mindre tiltagende. Fællesskabsproducenterne investerede desuden mere for at nedsætte deres produktionsomkostninger end for at skabe ny kapacitet. Endelig har de været nødsaget til at nedtrappe deres forsknings- og udviklingsudgifter for printere, som er langt lavere end de vigtigste japanske konkurrenters.

d) Konklusioner

- (55) Årsagerne til, at Kommissionen konkluderede, at Fællesskabets SIDM-printerindustri led væsentlig skade, er anført i nr. 88 til 92 i Kommissionens forordning. Tallene vedrørende SIDM-printermarkedet viser generelt en støt stigende efterspørgsel og følgelig et stadigt voksende marked. Men til gengæld fremgår det, at fællesskabsproducenterne ikke kunne opvise resultater, der følger udviklingen på markedet, og at deres tilstedeværelse på markedet mindskedes betydeligt. Desuden foranledigede et drastisk fald i deres rentabilitet Rådet til at fastslå, at den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet fortsat opviser beskedne finansielle resultater, som stadig forringes, og således påføres væsentlig skade.

J. Årsagerne til dumpingimportens skadelige virkninger

- (56) Kommissionen konkluderede i nr. 108 i sin forordning, at omfanget af dumpingimporten, dens markedsandel og de priser, hvortil de pågældende SIDM-printere var blevet udbudt til salg, særskilt betragtet måtte anses for at have påført den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet væsentlig skade.
- (57) Mod denne konklusion fremførte eksportørerne og importørerne to argumenter, hvoraf det første gik ud på, at Kommissionen ikke havde påvist de skadelige virkninger af dumpingimporten for hver enkelt af CJ-print-medlemmernes vedkommende, og det andet, at den vanskelige markedssituation for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet enten var selvforskyldt eller forårsaget af andre faktorer, såsom, ikke-dumpet lavprisimport fra andre tredjelande end Japan. I denne forbindelse gjorde eksportørerne endvidere gældende, at fællesskabsproducenterne havde en lang tradition for konservativ markedsadfærd, som var uhensigtsmæssig på printermarkedet med dets hurtige udvikling, at de gjorde brug af den forkerte markedsstrategi (dvs. en »niche-strategi«, at de ikke var indstillet på at anvende de nødvendige ressourcer på forskning og udvikling og endelig, at de blot var ofre for deres eget høje omkostningsniveau.
- (58) Rådet kan ikke godtage disse argumenter. For så vidt angår det første argument bør det bemærkes, at der i henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2423/88 kræves en konstatering af, at skaden er forvoldt af dumpingimport. Denne bestemmelse, der vedrører alle former for dumpingimport, kan ikke fortolkes så snævert, at det er nødvendigt at fastslå de skadelige virkninger for hver enkelt eksportørs vedkommende. En sådan individuel konstatering af skade ville i langt de fleste tilfælde være umulig at foretage og således gøre forordning (EØF) nr. 2423/88 uanvendelig. Endvidere ville al dumpingimport, som særskilt betragtet ikke forvoldte væsentlig skade, falde uden for enhver antidumpingprocedure, medens de tilsammen meget vel måtte have stor skadelig virkning. Det er i overensstemmelse med de mål, der er fastlagt i forordning (EØF) nr. 2423/88, at undersøge virkningen af den samlede import på fællesskabets erhvervsgren, og følgelig at træffe passende forholdsregler over for samtlige eksportører, også selv om omfanget af eksporten fra hver enkelt eksportør isoleret betragtet er ubetydelig (se Domstolens dom af 5. oktober 1988, sag 294/86, Technointorg mod Kommissionen, endnu ikke offentliggjort). Rådet er derfor af den opfattelse, at de skadelige virkninger af dumpingimporten fra alle berørte eksportører skal fastsættes på et kumulativt grundlag og ikke særskilt for hver enkelt eksportørs vedkommende.

(59) For så vidt angår det andet argument har Kommissionens yderligere undersøgelser vist, at den markedsstrategi og OEM-import, der har været anvendt af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, siden 1983 har været under stærk indflydelse af lavprisimporten af japanske printere. På den ene side har prisniveauet for SIDM-printere på Fællesskabets marked været stadig faldende siden stigningen i importen af SIDM-printere fra Japan, og på den anden side har fællesskabsproducenternes omkostninger, på trods af store bestræbelser, ikke forholdsvis fulgt med denne prisnedgang. Den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet kan derfor ikke kritiseres, hverken for at have søgt efter markedssegmenter, inden for hvilke priselasticiteten var lav i det mindste i en kortere periode, og hvor markedsandelen for den japanske lavprisimport endnu ikke var høj, eller for at have importeret SIDM-printere fra Japan til lave priser. Undersøgelsen viste endvidere, at de markedsstrategier, der blev benyttet af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, hovedsagelig var influeret af mangelen på finansielle ressourcer, der skyldes en nedsat rentabilitet, som igen er et resultat af dumpingimporten. Hvad endelig argumentet vedrørende kvalitet angår, understregede de japanske eksportører, i forbindelse med fastsættelsen af prisunderbuddet, at de printere, der fremstilles i Fællesskabet, generelt er af samme, om ikke bedre, kvalitet end tilsvarende printere med oprindelse i Japan.

(60) En række eksportører fremførte endvidere det argument, at importen af SIDM-printere til lave priser fra andre tredjelande end Japan havde en betydelig negativ indvirkning på markedet og på prisniveauet. Ifølge de oplysninger, der blev forelagt af disse eksportører, var virkningerne af denne import imidlertid begrænset til kun at berøre en enkelt medlemsstat og fik først væsentlig betydning efter afslutningen af undersøgelsesperioden. Den kan derfor ikke have haft den skadelige indvirkning på Fællesskabets marked, som eksportørerne hævder. Endvidere finder Rådet i overensstemmelse med Domstolens retspraksis (se dom af 5. oktober 1988, Canon mod Rådet, forenede sager 277/85 og 300/85, endnu ikke offentliggjort), at konstatering af skade ikke er begrænset til tilfælde, hvor dumping er den vigtigste årsag, og at ansvaret for en skade derfor kan tillægges eksportørerne, også selv om tabene på grund af dumping kun er en del af en større skade forårsaget af andre faktorer. Endelig er den kendsgerning, at en fællesskabsproducent har vanskeligheder, der også skyldes andre årsager end dumping, ikke grund nok til at berøve denne producent enhver beskyttelse mod den skade, der skyldes dumping.

(61) Som konklusion bekræfter Rådet Kommissionens konstatering af, at dumpingimportens omfang,

markedsandel, de priser, hvortil printerne er blevet udbudt til salg i Fællesskabet, og de tab og den nedgang i fortjenesten, den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet har været udsat for, har påført denne erhvervsgren i Fællesskabet væsentlig skade.

K. Fællesskabets interesser

(62) I den foreløbige undersøgelse vurderede Kommissionen situationen for så vidt angår printerindustrien i Fællesskabet, den forarbejdende industri, printerforhandlere og endelige brugere. Af de årsager, der er anført i nr. 109 til 120 i Kommissionens forordning, konkluderede denne, at det var i Fællesskabets overordnede interesse, at den skade, der forvoldtes af dumpingimporten, blev afhjulpet.

(63) Eksportørerne anfægtede disse konklusioner og fremførte i det væsentlige tre argumenter. For det første, at de fire Europrint-medlemmer hver er en del af større industrisammenslutninger, der har tilstrækkelige ressourcer til at foretage de nødvendige investeringer med henblik på fremtidige generationer af printerteknologi, til at øge deres markedsindsats og til at nedsætte deres produktionsomkostninger. For det andet, at den forarbejdende industri, forhandlere og fremfor alt de endelige brugere ville komme til at lide under printerpriser belagt med told. For det tredje, at enhver told, der blev pålagt SIDM-printere af japansk oprindelse, kun ville tjene til at beskytte fællesskabsproducenternes høje omkostningsniveau. En af eksportørerne understregede specielt, at han opnåede en væsentlig fortjeneste på salget af SIDM-printere i Fællesskabet. Eftersom uafhængige undersøgelser havde vist, at omkostningerne ved fremstilling af Europrint-modellerne er højere end omkostningerne ved fremstilling af denne eksportørs tilsvarende modeller (selv under forudsætning af tilsvarende produktionsmængder og -betingelser), ville antidumpingtold blive et instrument, der ville støtte fællesskabsproducenterne i deres beslutning om at fremstille mere omkostningstunge modeller end den nævnte eksportør. Antidumpingforanstaltningerne vil derfor få en klar protektionistisk virkning, som ikke kan være i Fællesskabets interesse.

(64) For så vidt angår det første argument skal det bemærkes, som Kommissionen allerede anførte i sin forordning, at den kendsgerning, at alle Europrint-medlemmer indgår i et større selskab, ikke sætter dem i stand til at tage den teknologiske udfordring op, der består i at forbedre den nuværende SIDM-teknologi, og endnu mindre gør det muligt for dem at udvikle en non-impact-teknologi. Erfaringen har vist, at selv selskaber, der generelt er overskudsgivende, ikke er tilbøjelige til at foretage langvarige investeringer inden for områder, der har lav rentabilitet, eller som ligefrem er tabsgivende.

Sådanne investeringer er så meget desto mere usandsynlige, som de indebærer betydelige finansielle udgifter med risiko for intet eller kun ringe afkast. Tilsvarende betragtninger gælder, når det drejer sig om bestræbelser for at øge afsætningen eller investeringer med henblik på at nedsætte produktionsomkostningerne. Rådet må derfor bekræfte Kommissionens konstatering af, at den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, hvis ikke der ydes beskyttelse mod illoyal handelsskik, vil se sin stilling på markedet for SIDM-printere yderligere forringet og som følge deraf også mulighederne for at udvikle ny printerteknologi. Eftersom printere og datamater er nært forbundne, vil en indstilling eller væsentlig nedskæring af produktionen af printere få en udpræget negativ indvirkning på edb-industrien i Fællesskabet.

- (65) For så vidt angår forarbejdningsindustrien, distributører, forhandlere og endelige brugere skal det erindres, at den eventuelle nettostigning i omkostningerne for brugere af SIDM-printere på grund af tolden, kun vil repræsentere en forholdsmæssig lille del af de samlede driftsomkostninger for brugere af SIDM-printere. Desuden skyldtes de tidligere prisfordele illoyal handelsskik, og det kan ikke være berettiget at lade disse urimelige lave priser fortsætte. Endvidere må disse interesser vejes op imod de mangfoldige følger i Fællesskabet, herunder arbejdsløshed, af manglende beskyttelse af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, hvorved den fortsatte eksistens af en levedygtig industri for fremstilling af SIDM-printere i Fællesskabet bringes i fare. Fordelene på kort sigt af de lave priser opvejes langt af ulemperne på lang sigt ved at miste en fællesskabsindustri for fremstilling af printere. Rådet finder derfor, at det er i Fællesskabets interesse at beskytte produktionen af SIDM-printere i Fællesskabet.

- (66) Hvad angår argumentet vedrørende omkostninger skal det bemærkes, at producenterne i Fællesskabet allerede har begrænset deres produktionsomkostninger gennem de seneste år. Det skal imidlertid også bemærkes, at den stadig faldende rentabilitet som følge af nedgangen i salget på grund af den meget omfattende dumpingimport har forhindret fællesskabsproducenterne i at forbedre deres omkostningsstruktur i det nødvendige omfang og i at fremstille mere omkostningseffektive SIDM-printere. Efter indførelsen af told vil den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet fortsat være udsat for priskonkurrence og konkurrence på kvali-

teten. Rådet finder således, at Fællesskabets interesser varetages effektivt ved de beskyttelsesforanstaltninger mod dumpingimport, også selv om en antidumpingtold ikke har til følge at udelukke Fællesskabets erhvervsgren fra konkurrencen fra produkter fremstillet af andre producenter i Fællesskabet eller fra andre tredjelande, der ikke er genstand for dumping (se Domstolens dom af 5. oktober 1988, sag 250/85, Brother mod Rådet, ikke offentliggjort). Genetableringen af en rimelig konkurrencesituation vil gøre det muligt for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, som det hidtil har været tilfældet for de japanske eksportører, at opnå øgede stordriftsfordele, hvorved det bliver muligt at øge forskning og udvikling, at indføre nye produktionsmetoder og at nedbringe fremstillingsomkostningerne yderligere. Det kan også forventes, at forarbejdningsindustrien, forhandlerne, de endelige brugere og forbrugere vil drage fordel af en sådan forbedring af de økonomiske betingelser for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet. Rådet er derfor af den opfattelse, at en antidumpingtold, der ikke overstiger det beløb, der er nødvendigt for at afhjælpe skaden, ikke vil få den protektionistiske virkning, som eksportørerne påstår.

- (67) For så vidt angår eksportørerne og importørernes øvrige argumenter er disse allerede udførligt behandlet i forbindelse med Kommissionens foreløbige undersøgelse.

Der ikke fremsat nye argumenter i denne henseende. Af ovennævnte årsager og af de årsager, der er anført i nr. 103 til 120 i Kommissionens forordning, er Rådet nået til den konklusion, at det er i Fællesskabets overordnede interesse, at den skade, der forvoldes som følge af dumpingimporten, afhjælpes, og at den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet beskyttes mod dumpingimport af SIDM-printere fra Japan.

L. Toldsats

- (68) Med henblik på at afhjælpe den skade, der er påført fællesskabsproducenterne, bør disse have mulighed for i væsentlig grad at forhøje salgspriserne på de SIDM-printere, de selv producerer, uden at dette medfører, at de mister markedsandele i Fællesskabet, men måske genvinder markedsandele. Som følge heraf bør tolden være af en sådan størrelse, at den opvejer prisunderbuddet fra hver af de japanske eksportører af SIDM-printere og gør det muligt for fællesskabsproducenterne at forhøje deres priser,

således at de kan opnå en tilstrækkelig fortjeneste på salget. I en markedssituation, hvor priserne allerede er trykket af dumpingimport (jf. nr. 49 til 53), er det således ikke tilstrækkeligt kun at udligne prisunderbuddet, men tolden må også medføre, at den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet sikres en rimelig fortjeneste på salget.

a) *Beregningsmetode*

- (69) Med henblik på beregning af tolden og for så vidt angår udligningen af prisunderbuddet fastsatte Kommissionen den vejede gennemsnitlige underbudsmargen for hver enkelt eksportør (jf. nr. 53). Det gennemsnitlige prisniveau for hver enkelt japansk eksportør beregnet på grundlag af de sammenlignede modeller blev derefter sammenholdt med gennemsnittet for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, idet dette fastsattes til 100.

- (70) For så vidt angår fortjenesten på salget af SIDM-printere i Fællesskabet indtog Kommissionen den holdning, at en fortjenstmargen på ca. 9 % for den pågældende erhvervsgren i 1984 ikke var relevant med henblik på denne beregning, eftersom rentabiliteten i dette år var influeret af fællesskabsproducenternes tilpasning til IMB's standarder. En fortjeneste på salget af SIDM-printere på 12 % før skat ansås således for at være et passende minimum for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet. Denne fortjeneste skulle dække yderligere omkostninger til forskning og udvikling, yderligere omkostninger til forbedring af markedsføring og reklame og til passende finansiering i Fællesskabet. Disse yderligere bestræbelser skulle gøre det muligt for fællesskabsproducenterne at genvinde mistede markedsandele og indhente det forspring, andre måtte have inden for SIDM- og non-impact-printerteknologien. I denne forbindelse blev der taget hensyn til fællesskabsproducenternes gennemsnitlige fortjeneste på salget af SIDM-printere (af egen produktion) i Fællesskabet i løbet af undersøgelsesperioden (1 %).

På baggrund af ovenstående beregnedes en faktor, som repræsenterer forskellen mellem de faktiske gennemsnitspriser for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet og en indikativpris, som skulle sætte den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet i stand til at opnå en fortjeneste på 12 % på salget af printere. Denne faktor for nettofortjeneste er på 12,5, og indikativprisen for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet måtte følgelig fastsættes til 112,5 (idet det gennemsnitlige prisniveau for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet er 100).

- (71) Med henblik på for hver enkelt japansk eksportørs vedkommende at beregne en skadefaktor (skadetærskel) blev den individuelle prisunderbudsmargen

lagt sammen med faktoren for nettofortjeneste. Denne skadetærskel er den prisstigning, der er nødvendig for at afhjælpe den skade, der forvoldes af hver enkelt eksportør. For de eksportørers vedkommende, hvor der ikke konstateredes prisunderbud, beregnedes forskellen mellem den gennemsnitlige salgspris for de japanske modeller og indikativprisen for en tilsvarende model fremstillet i Fællesskabet. Til denne beregning anvendtes samme metode som den, der er gjort rede for i nr. 50 og 51. Det konstateredes, at alle tre eksportører solgte deres modeller for mindre end indikativprisen for de tilsvarende modeller fremstillet i Fællesskabet, idet forskellen mellem eksportørens vejede gennemsnitlige salgspris og fællesskabsproducenternes indikativpris er lig med skadetærsklen for hver af disse eksportørers vedkommende.

- (72) For at kunne fastsætte den told, der skal indføres, måtte den individuelle skadetærskel, der er omhandlet i nr. 71, udtrykkes som en procent af cif-prisen for de importerede varer. For at kunne gøre dette blev for hver eksportørs vedkommende den vejede gennemsnitlige salgspris ved salg til første uafhængige køber, dvs. den pris, der anvendtes til fastlæggelse af underbudsmargenen (jf. nr. 50), sammenlignet med den gennemsnitlige cif-pris for disse varer. Den individuelle skadetærskel blev derefter udtrykt som en procent af hver enkelt eksportørs vejede gennemsnitlige videre-salgspris beregnet cif. Resultatet af denne beregning er den prisstigning ved Fællesskabets grænse, der er nødvendig for at afhjælpe den skade, der forårsages af hver enkelt eksportør.

b) *Eksportørernes argumenter*

- (73) Nogle af eksportørerne gjorde gældende, at beregningen af skadetærsklen og af tolden ikke burde foretages for hver enkelt eksportør, men at den burde foretages på et samlet grundlag for alle eksportørers vedkommende, med den begrundelse, at eftersom den eventuelle skade bestemmes ud fra et samlet og kumulativt grundlag, og da prisunderbud kun er en af de potentielle årsager til skade, er en individuel beregning af tolden, der udelukkende er baseret på prisunderbud og et mål for fortjenesten ikke tilstrækkelig.

Hvad dette argument angår skal det bemærkes, at skade kan fastslås på grundlag af en lang række faktorer. Ved vurderingen af, hvorvidt en told, der er lavere end den fastsatte dumpingmargen, vil være tilstrækkelig til at afhjælpe skaden er det nødvendigt at foretage vanskelige og komplicerede økonomiske vurderinger, som nødvendigvis kræver, at der foretages et vist skøn. I denne forbindelse er Rådet af den opfattelse, at virkningerne af dumpingimporten i det foreliggende tilfælde fortrinsvis er en følge af, at de japanske eksportører

har solgt til lavere priser end den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet. Henvisningen til prisunderbud og anvendelsen af en indikativpris, til hvilken den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet ville have solgt varerne, såfremt der ikke havde fundet dumping sted, er derfor efter Rådets opfattelse et relevant grundlag for fastlæggelse af skadens omfang. Da de forskellige margener for underbud kunne beregnes individuelt og udviste betydelige forskelle, var Rådet af den opfattelse, at den ene eksportørs underbudsmargen i det foreliggende tilfælde ikke burde anvendes som grundlag for beregning af den told, der skulle anvendes for en anden eksportør.

- (74) Nogle af eksportørerne anførte, at Kommissionen ved beregning af tolden burde tage hensyn til, at en stor forskel mellem den laveste og den højeste toldsats, der fastsættes, kunne tvinge eksportører med høj antidumpingtold ud af Fællesskabets marked. Dette kunne begrænse konkurrencen og udelukkende være til fordel for de japanske eksportører, der blev pålagt en lav antidumpingtold.

Kommissionen kunne ikke acceptere dette argument. For det første skal det bemærkes, at det udelukkende er baseret på formodninger. For det andet fandt Kommissionen, at det er i Fællesskabets interesse at få genetableret en rimelig konkurrencesituation. Rådet bekræfter dette synspunkt.

Antidumpingtolden bør følgelig hverken virke som en protektionistisk foranstaltning til beskyttelse af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet eller medføre, at de japanske eksportører påføres et urimeligt handicap. Den har til formål at genetablere og sikre en loyal og hensigtsmæssig konkurrence, fremfor at beskytte de enkelte konkurrenter. Såfremt visse eksportørers stilling på markedet efter indførelsen af antidumpingtold forringes, skyldes dette derfor udelukkende deres manglende evne til at møde en loyal og hensigtsmæssig konkurrence på markedet.

- (75) På grundlag af disse betragtninger bekræfter Rådet Kommissionens holdning, ifølge hvilken det ikke vil være i Fællesskabets interesse at mildne følgerne af de pågældende eksportørers illoyale forretningsmetoder og således i den sidste ende beskytte dem mod virkningerne af en normal markedssituation og af en hensigtsmæssig konkurrence.

Som følge heraf og på grundlag af den metode for beregning af tolden, der er beskrevet i nr. 69 til 71, og som er i overensstemmelse med artikel 13, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2423/88, finder Rådet, at den told, der skal indføres, bør fastsættes til:

— Alps Electrical Co Ltd	6,1 %
— Brother Industries Ltd	35,1 %
— Citizen Watch Co Ltd	37,4 %
— Copal Co Ltd	18,6 %
— Fujitsu Ltd	47,0 %
— Japan Business Computer Co Ltd	6,4 %
— Juki Corporation (tidligere Tokyo Juki)	27,9 %
— Nakajima Ltd	12,0 %
— Nec Corporation	32,9 %
— Oki Electric Industry Co Ltd	8,1 %
— Seiko Epson Corporation	25,7 %
— Seikosha Co Ltd	36,9 %
— Shinwa Digital Industry Co Ltd	9,5 %
— Star Micronics Co Ltd	13,6 %
— Tokyo Electric Co Ltd	4,8 %

- (76) For de eksportører, som hverken besvarede Kommissionens spørgeskema eller på anden måde gav sig til kende, eller som nægtede at give fuld adgang til de oplysninger, som Kommissionen anså for nødvendige i forbindelse med kontrollen af selskabernes regnskaber, finder Rådet det korrekt at anvende den højeste told, der var fastlagt, dvs. 47 %. Det ville nemlig være en belønning af manglende samarbejde at antage, at tolden for disse eksportørers vedkommende skulle være lavere end den højeste antidumpingtold, der er fastsat.

- (77) Den endelige antidumpingtold bør anvendes på alle modeller af SIDM-nåleprintere fra Japan med følgende undtagelser: For det første SIDM-nåleprintere, der anvendes til bankdatamater, pengeautomater, elektriske kasseapparater, kasseterminaler, kalkulatorer, maskiner til udstedelse af billetter og kvitteringer med enkel pitch og/eller magnetkortlæsere og/eller automatiske sideskiftanordninger. For det andet SIDM-nåleprintere, som er en integreret del af og udelukkende beregnet til et datamatsystem, som leveres af producenten og/eller eksportøren af de pågældende printere, og som kun importeres eller sælges som en del af et sådant datamatsystem. For det tredje håndbårne, transportable SIDM-nåleprintere, beregnet til anvendelse i transportable og/eller håndbårne datamater, som er linjematrixslagprintere, der udelukkende anvendes til transportable printermedier.

M. Opkrævning af den midlertidige told

- (78) I betragtning af størrelsen af de konstaterede dumpingmargener og den alvorlige skade, den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet er påført, finder Rådet det nødvendigt, at den midlertidige antidumpingtold opkræves, enten med det fulde beløb eller i de tilfælde, hvor den endelige told er lavere end den midlertidige told, med et beløb højst svarende til den endelige told, der indføres. Den midlertidige told, der er opkrævet, eller sikkerhed, der er stillet for SIDM-printere, som ikke er omfattet af den endelige antidumpingtold, bør frigives —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en midlertidig antidumpingtold på importen af serietilsluttede matrixslagprintere henhørende under KN-kode ex 8471 92 90 og med oprindelse i Japan.

2. Tolden fastsættes til 47,0 % af prisen, netto, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, dog bortset fra importen af de i stk. 1 nævnte varer, som sælges til eksport til Fællesskabet af følgende selskaber, for hvilken tolden fastsættes til:

— Alps Electrical Co Ltd	6,1 %
— Brother Industries Ltd	35,1 %
— Citizen Watch Co Ltd	37,4 %
— Copal Co Ltd	18,6 %
— Japan Business Computer Co Ltd	6,4 %
— Juki Corporation (tidligere Tokyo Juki)	27,9 %
— Nakajima All Precision Co Ltd	12,0 %
— Nec Corporation	32,9 %
— Oki Electric Industry Co Ltd	8,1 %
— Seiko Epson Corporation	25,7 %
— Seikosha Co Ltd	36,9 %
— Shinwa Digital Industry Co Ltd	9,5 %
— Star Micronics Co Ltd	13,6 %
— Tokyo Electric Co Ltd	4,8 %.

3. Den i denne artikel omhandlede told finder ikke anvendelse på de varer, der er beskrevet i stk. 1, og som har følgende specifikationer:

- SIDM-nåleprintere, der anvendes til bankdatamater, pengeautomater, elektriske kasseapparater, kasseterminaler, kalkulatorer, maskiner til udstedelse af billetter og kvitteringer med enkel pitch og/eller magnetkort-læsere og/eller automatiske sideskiftanordninger
- SIDM-nåleprintere, som er en integreret del af og udelukkende beregnet til et datamatsystem, der leveres af producenten og/eller eksportøren af de pågældende printere, og som kun importeres og/eller sælges som en del af et sådant datamatsystem
- håndbårne og transportable SIDM-nåleprintere, som er beregnet til anvendelse i transportable og/eller håndbårne datamater, og som er linjematrixslagprintere, der udelukkende anvendes til transportable printermedier.

Artikel 2

De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told i henhold til forordning (EØF) nr. 1418/88, opkræves med et beløb svarende til den endelige told, såfremt den endelige told er lavere end den midlertidige antidumpingtold, og med et beløb svarende til den midlertidige told i alle andre tilfælde. Beløb, der er stillet som sikkerhed, og som ikke omfattes af den endelige told, frigives.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. november 1988.

På Rådets vegne

Th. PANGALOS

Formand

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 4. november 1988

om en procedure i henhold til EØF-Traktatens artikel 86
(IV/32.318, London European — Sabena)

(Kun den franske og den nederlandske udgave er autentisk)

(88/589/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 17 af 6. februar
1962, første forordning om anvendelse af Traktatens
artikel 85 og 86⁽¹⁾, senest ændret ved akten vedrørende
Spaniens og Portugals tiltrædelse, særlig artikel 3,

under henvisning til den begæring, som London
European Airways PLC, Luton International Airport,
Bedfordshire LU2 9LY, Det Forenede Kongerige, indgav
den 22. april 1987 i henhold til artikel 3 i forordning nr.
17 med det formål at få konstateret, at Sabena, Belgian
World Airlines, 35, rue Cardinal Mercier, B-1000 Bruxel-
les, har overtrådt bestemmelserne i artikel 86,

under henvisning til Kommissionens beslutning af 6. maj
1987 om at indlede en procedure,

efter at have givet Sabena lejlighed til at udtale sig vedrø-
rende de af Kommissionen fremførte klagepunkter, jf.
artikel 19, stk. 1, i forordning nr. 17, samt Kommissio-
nens forordning nr. 99/63/EØF af 25. juli 1963 om udtal-
elser i henhold til artikel 19, stk. 1 og 2, i Rådets forord-
ning nr. 17⁽²⁾,

efter høring i Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og
Monopolspørgsmål, og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFREMSTILLING

Indledning

- (1) Denne beslutning udgør Kommissionens reaktion
på en begæring indgivet i henhold til artikel 3 i
forordning nr. 17 af London European Airways
PLC, i det følgende benævnt »London European«,
et privat britisk luftfartsselskab. London European
hævdede, at Sabena, Belgian World Airlines, i det
følgende benævnt »Sabena«, havde overtrådt EØF-
Traktatens artikel 86 ved at misbruge sin domine-
rende stilling på markedet for edb-pladsreservation
på fly i Belgien. London European har desuden
anmodet om vedtagelse af en beslutning om forelø-
bige forholdsregler.

Misbruget påstås at tage form af nægtelse fra
Sabenas side af at imødekomme London Europeans
anmodning om at få adgang til edb-pladsreserva-
tionssystemet Saphir, der administreres af Sabena.
Ifølge London European har Sabena med denne
nægtelse af adgang til systemet benyttet sin magt-
stilling på markedet for pladsreservationssystemer
til at kræve et bestemt lufttakstniveau overholdt
eller stillet som betingelse for adgang til Saphir-
systemet, at London European godkender ydelser,
som ikke har nogen forbindelse med pladsreserva-
tionssystemets formål.

⁽¹⁾ EFT nr. 13 af 21. 2. 1962, s. 204/62.

⁽²⁾ EFT nr. 127 af 20. 8. 1963, s. 2268/63.

- (2) Den af London European påklagede adfærd skulle være indledt i begyndelsen af 1987, hvor repræsentanter for London European og Sabena mødtes for at diskutere spørgsmålet om London Europeans adgang til Saphir-systemet og subsidiært en række kontraktbetingelser vedrørende Sabenas groundhandling af London Europeans fly. På disse møder skulle Sabena have nægtet det britiske luftfartsselskab adgang til Saphir-systemet med den begrundelse, at London Europeans takster på ruten Luton-Bruxelles var for lave. Sabena skulle endvidere have anført, at det ville give London European adgang til Saphir-systemet, forudsat at London European indgik en kontrakt med Sabena om groundhandling af London Europeans fly.
- (3) I april 1987 foretog Kommissionen en kontrolundersøgelse hos Sabena i henhold til artikel 14, stk. 3, i forordning nr. 17. Efter denne kontrolundersøgelse meddelte Kommissionen Sabena, at den agtede at udarbejde en beslutning om foreløbige forholdsregler. Kommissionen meddelte dog samtidig Sabena, at en beslutning om foreløbige forholdsregler ikke længere ville være nødvendig, hvis Sabena ændrede holdning med hensyn til London Europeans adgang til Saphir-systemet, og at en sådan reaktion ville blive taget positivt i betragtning i den efterfølgende del af proceduren efter EØF-Traktatens artikel 86. Et par uger senere meddelte Sabena Kommissionen, at selskabet havde besluttet uden nogen form for forskelsbehandling at optage London European i pladsreservationssystemet Saphir på normale handelsvilkår, som aftales mellem virksomheder.

Virksomhederne

- (4) Sabena er et luftfartsselskab, hvis aktiemajoritet indehaves af den belgiske stat. Dets hovedvirksomhed er at præstere lufttransportydelser. Ud over disse egentlige transportydelser præsterer Sabena andre tjenesteydelser, der som sådan ikke har berøring med transportydelser. To eksempler herpå er tjenesteydelser i form af groundhandling og edb-pladsreservation via Saphir-systemet. Sabena havde i 1986 en omsætning på 39 mia bfr. (896 mio ECU) og et nettooverskud på 146 mio bfr. (3,35 mio ECU).
- (5) London European er et luftfartsselskab, etableret i Det Forenede Kongerige, hvis kapital indehaves af privatpersoner. London European flyver i øjeblikket mellem Luton og Bruxelles og Amsterdam med to daglige afgang (undtagen lørdag).

Saphir-systemet

- (6) Saphir-systemet er et edb-system, som sætter rejsebureauerne i stand til at konsultere de deri optagne

luftfartsselskabers fartplaner, takster, pladsreservationssituationen og at foretage reservationer. Med dette reservationssystem undgår rejsebureauerne at skulle indtelefonere hver enkelt reservation til det pågældende luftfartsselskab. Reservationen foretages direkte af rejsebureauet på grundlag af de data, systemet opgiver.

- (7) Saphir-systemet, der anvendes i Belgien, er Alpha 3-systemet, som er udviklet af Air France. Sabena forvalter alene systemet og har alene beføjelse til at give eller nægte adgang til systemet. Systemet fungerer på grundlag af gensidighedsprincippet: Sabena accepterer at optage andre luftfartsselskaber i systemet gratis, hvis disse på deres side gør det samme. Når en sådan gensidighed ikke er mulig, som det er tilfældet i den foreliggende sag, opkræver Sabena et gebyr hos det luftfartsselskab, som benytter systemet.

Sabenas kommercielle adfærd over for London European

- (8) Under det kontrolbesøg i henhold til artikel 14, stk. 3, i forordning nr. 17, der blev aflagt den 30. april 1987 i Sabenas lokaler, blev der blandt de ansvarlige funktionærers sagsakter fremfundet dokumenter vedrørende møderne mellem repræsentanter for Sabena og for London European. Dokumenterne indeholder i hovedtræk følgende oplysninger:

- (9) På et møde i London i begyndelsen af marts 1987 meddelte Sabenas repræsentant Verdonck (notat af 6. marts 1987) repræsentanterne for London European, at »medmindre Sabena ser en positiv kommerciel interesse i et samarbejde, (enten som følge af en ændring af London Europeans takster i retning af IATA-takstniveauet, eller et betydeligt interlining-bidrag eller en groundhandling-kontrakt), vil Sabena ikke tillade bekendtgørelse af London Europeans flyvetider og takster i sit reservationssystem eller benyttelse af systemet«. »Skulle interesserne være sammenfaldende, vil vi eventuelt kunne (understreget i teksten) overveje benyttelse af Saphir mod erlæggelse af et beløb på ca. 75 bfr. pr. reserveret plads«. Det hed længere oppe i dette notat, at »selskabet (London European) således udgør en potentiel fare for trafikken af Belgien«. Det anføres to afsnit længere oppe i notatet, at London Europeans takst af Belgien udgjorde halvdelen af Sabenas takst. Senere hedder det følgende: »de (London European) har praktisk taget intet at tilbyde SN, idet deres takststruktur og begrænsede flyveplan praktisk taget udelukker enhver mulighed for interlining via BRU. For at kunne trænge ind

på det belgiske marked er det derfor nødvendigt for dem at blive optaget i Saphir, og det er den eneste form for samarbejde, de ønsker».

I en svarnote udtaler Van Gulck (Sabena — Bruxelles), at han ligeledes har haft møde med repræsentanterne for London European og givet dem en lignende besked.

- (10) I et notat af 20. marts 1987 anfører Verdonck, at »repræsentanterne for London European på ny er blevet oplyst om, at de uden en groundhandling-kontrakt ikke havde nogen chance for at blive optaget i Saphir«. Den pris, som Sabena i sidste ende tilbød for de via Saphir-systemet præsterede tjenester, var på 75 bfr. pr. reserveret plads. Det nævnes endvidere i notatet, at Sabena i betragtning af London Europeans takster havde interesse i så vidt muligt at dække sit eventuelle passagertab ind ved hjælp af groundhandling-kontrakten og indtægter via Saphir: Verdonck insisterede endelig på, at Saphir-kontrakten og groundhandling-kontrakten skulle sammenknyttes.

I et notat af 31. marts 1987 gentager Verdonck, at de to kontrakter (groundhandling og Saphir) »er indbyrdes forbundne, accept af begge kontrakter eller ingen af dem«.

I et telegram af 1. april 1987 fra Cooleman (Sabena — Bruxelles) til Verdonck strammer Sabena sine krav: »på mødet den 31. marts blev det besluttet at nægte LEA optagelse i Saphir. Stop. Eventuel groundhandlingkontrakt ændrer intet herved«.

Denne holdning bekræftes ved et notat af 8. april 1987 fra Dekker (Sabena — Bruxelles): »jeg skal hermed bekræfte, at jeg har fastholdt vores beslutning om ikke at acceptere London European i vores distributions- og reservationssystem i Belgien.

NB: De vil sandsynligvis overdrage deres ground-handling til Belgavia«.

I et notat af 9. april 1987 nævner en af de ansvarlige for Sabenas juridiske afdeling, at Sabenas adfærd ifølge ham kunne give anledning til sanktioner fra Kommissionens side på grundlag af EØF-Traktatens artikel 86.

- (11) Sabena har desuden fastlagt en lignende politik over for andre luftfartsselskaber, selv om det ikke ser ud til, at den nogensinde har været bragt i anvendelse. Verdonck nævner således i et notat af 18. februar 1987, i relation til behandlingen af en anmodning fra et andet selskab om adgang til systemet, at kun såfremt Sabena fik overdraget groundhandling-opgaverne, ville Sabena undersøge muligheden for mod vederlag at bekendtgøre dette andet luftfartsselskabs tjenesteydelser i Saphir. I et

notat af 5. marts 1987 bekræfter Godderis (Sabena — Bruxelles), at det pågældende luftfartsselskab ikke vil modtage nogen form for bistand, eftersom det har overdraget sin groundhandling til en anden virksomhed.

- (12) I et notat af 13. marts 1987 bekræfter Verdonck i forbindelse med optagelsen af et andet luftfartsselskab i Saphir-systemet Sabenas holdning: der gives kun adgang til Saphir-systemet, hvis der foreligger andre kommercielle interesser såsom en groundhandling-kontrakt, interlining-trafik osv. ... Prisen kan hæves eller sænkes i forhold til interesser på andre områder.

II. RETLIG VURDERING

Det relevante marked

a) *Det relevante produktmarked*

- (13) For at fastslå, om Sabena indtager en dominerende stilling efter artikel 86, må der først og fremmest foretages en definition af det relevante marked, dvs. samtlige produkter, der kan træde i hinandens sted, på et givet geografisk område, hvor konkurrencebetingelserne er tilstrækkelig ensartede til, at de berørte virksomheders økonomiske indflydelse kan vurderes.
- (14) Kommissionen konstaterer, at alle de større europæiske luftfartsselskaber har udviklet edb-pladsreservationssystemer for fly eller indgået aftaler om adgang til sådanne systemer. Selv om der på nuværende tidspunkt stadig findes andre reservationssystemer, som ikke er edb-baserede, vil sidstnævnte reservationssystem hurtigt afløse de andre former for reservation. Fordelene ved edb-reservationssystemet (hurtighed, det store antal informationer, omgående reservation og udstedelse af billetter, vedvarende ajourført information ...) er så store, at anden endnu bestående service på området ikke kan sidestilles hermed. Det gælder således rejsebyureauers konsultation af flyveplaner og takster. Det samme gælder for lufttransportvirksomheders vedkommende reservation pr. telefon. Selv om London European med henblik på fremme af sine transportydelser mellem Bruxelles og Luton selv benytter denne sidste form for reservation, viser London Europeans indtrængende forsøg på at få adgang til Saphir-systemet, at en sådan adgang er af altafgørende betydning for et selskab, som søger at konkurrere med selskaber, der allerede er etableret på markedet. Systemet med reservation pr. telefon kan dog stadig betragtes som et supplement, især for virksomheder med få afgang og lavere takster end deres konkurrenter. Muligheden for at tilbyde kunderne edb-reservation er under alle omstændigheder et vigtigt element i en salgspolitik.

- (15) Det særlige kendetegn ved det pågældende produkt er, at der er et mellemprodukt mellem rejsebureauer og luftfartsselskaber. Luftfartsselskaberne har, som det er tilfældet i den foreliggende sag for London European, interesse i, at deres afgang er registreret i et reservationssystem, således af rejsebureauer, der råder over dette system, kan tilbyde kunderne disse afgang.

Det relevante marked har således to aspekter: for det første markedet for udbud af tjenesteydelser i form af edb-pladsreservation på fly, foretaget af en virksomhed, som driver et sådant edb-reservationssystem til en eller flere lufttransportvirksomheder; for det andet markedet for udbud af dette system foretaget af denne virksomhed til rejsebureauer. Dette er gunden til, at der ved undersøgelsen af, om Sabena indtager en dominerende stilling på dette marked for udbud af tjenesteydelser i form af edb-pladsreservation på fly, både må tages hensyn til Saphir-systemets andel af markedet i forhold til andre edb-reservationssystemer og til denne andel på markedet for udbud af systemet til rejsebureauer.

b) *Det relevante geografiske marked*

- (16) Det geografiske marked, der skal tages i betragtning, er det belgiske marked. Det er på dette marked, at kunder med bopæl i Belgien foretager deres pladsreservation på fly. Forretningerne foregår i en enkelt valuta, belgiske francs, og rejsebureauerne opererer på et enkelt marked, det nationale belgiske marked.

Kommissionen og Domstolen har udtrykkeligt erkendt, at »såvel store som mellemstore landes områder«⁽¹⁾, udgør en væsentlig del af fællesmarkedet. Det kan heraf udledes, at det belgiske område opfylder kriteriet med hensyn til udstrækning.

Kommissionen konkluderer heraf, at det relevante marked med henblik på anvendelsen af artikel 86 er markedet for udbud af tjenesteydelser i form af edb-pladsreservation på fly i Belgien.

Forordning nr. 17

- (17) Hvad angår spørgsmålet om forordning nr. 17 finder anvendelse på edb-systemer for pladsreservation på fly, skal det i første række påpeges, at nævnte forordnings anvendelsesområde, hvad angår transportsektoren, alene er begrænset ved Rådets forordning nr. 141⁽²⁾ og ikke ved bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 3975/87 eller (EØF) nr. 3976/87⁽³⁾.

(1) For Belgiens vedkommende, se navnlig sag 127/73, BRT — SABAM, Sml. 1974, s. 313.

(2) EFT nr. 124 af 28. 11. 1962, s. 2751/62.

(3) EFT nr. L 374 af 31. 12. 1987, s. 1 og 9.

Ifølge artikel 1 i forordning nr. 141 finder forordning nr. 17 ikke anvendelse på dominerende stillinger på transportmarkedet.

Denne bestemmelse, der begrænser anvendelsesområdet for artikel 17, bør fortolkes snævert. Der kan således ikke være tvivl om, at virksomhed i tilslutning til aktiviteter på transportmarkedet ikke kan henhøres under denne undtagelse og derfor fortsat er omfattet af forordning nr. 17.

- (18) Spørgsmålet er herefter, om det pågældende marked som defineret ovenfor faktisk er omfattet af anvendelsesområdet for forordning nr. 17.
- (19) Da det relevante marked har to aspekter, kan spørgsmålet let besvares, hvad angår forholdet mellem en virksomhed, som driver et edb-reservationssystem, og rejsebureauerne. Der er ingen tvivl om, at forordning nr. 17 finder anvendelse på dette marked. Det står ved magt, at rejsebureauers aktiviteter ikke omfatter transportvirksomhed som sådan⁽⁴⁾. Rejsebureauerne udøver således ikke nogen virksomhed, som har direkte berøring med transportmarkedet, således som det kræves i henhold til forordning nr. 141, for at forordning nr. 17 ikke finder anvendelse.
- (20) Hvad angår det andet aspekt af markedet finder forordning nr. 17 ligeledes anvendelse af lignende grunde.

Tjenesteydelser i form af pladsreservation på fly er i mange tilfælde ganske vist forbundet med tjenesteydelser i form af lufttransport, men kun indirekte, og består ikke i levering af lufttransport som sådan. Man kan udmærket forestille sig, at en lufttransportydelse præsteres uden nogen forudgående reservation, hvis der er plads. Reservation er kun et middel til at sikre, at den rejsende kommer afsted på det ønskede tidspunkt, men er på ingen måde uadskilleligt forbundet med den egentlige transportydelse. Som i mange andre sektorer er billetsalg en særskilt aktivitet i forhold til den til billetten knyttede ydelse.

Endvidere betyder den omstændighed, at luftfartsselskaberne selv har udviklet deres eget reservationssystem, ikke, at reservation er uadskilleligt forbundet med transport. Der er intet til hinder for, at et selskab, som ikke har nogen forbindelse med luftfartsselskaber, udvikler et sådant system og markedsfører det.

(4) Se i denne forbindelse Rådets direktiv 82/470/EØF af 29. juni 1982 om foranstaltninger til fremme af den faktiske udøvelse af etableringsfriheden og den fri udveksling af tjenesteydelser ved selvstændig virksomhed inden for visse hjælpehverv i forbindelse med transport og rejsebureauvirksomhed og inden for pakhus- og oplagringsvirksomhed (EFT nr. L 213 af 21. 7. 1982, s. 1).

Selv om reservation udgør en integrerende del af salget af tjenesteydelser i form af lufttransport, er dette salg ikke i sig selv en egentlig transportydelse.

Kommissionens beslutning 85/121/EØF (Olympic Airways)⁽¹⁾, hvori det præciseres, at groundhandling-ydelser i sig selv ikke er en transportydelse og derfor er omfattet af forordning nr. 17, underbygger Kommissionens konklusion i nærværende sag; lige så lidt som groundhandling-service som foregår på landjorden før og efter den egentlige transport, kan forvaltningen af en edb-reservationsservice, der ligeledes foregår på landjorden før den egentlige transportydelse, betragtes som henhørende under transportmarkedet; den er derfor omfattet af forordning nr. 17.

- (21) Det skal tillige nævnes, at forordning (EØF) nr. 3976/87 endnu ikke var vedtaget på det tidspunkt, hvor nærværende sag gjorde sig gældende. Men tilblivelseshistorien bag nævnte forordning underbygger Kommissionens teori om, at forordning nr. 17 gælder for tjenesteydelser i form af edb-pladsreservation på fly.

I sit forslag af 8. juli 1986⁽²⁾ til ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 2821/71 af 20. december 1971 om anvendelse af bestemmelserne i Traktatens artikel 85, stk. 3, på kategorier af aftaler, vedtagelser og samordnet praksis⁽³⁾ går Kommissionen ud fra princippet om, at edb-reservationssystemer ikke henhører under artikel 1 i forordning nr. 17. I begrundelsen til dette forslag fremgår det klart, at aftaler vedrørende pladsreservation og udstedelse af rejsehjemmel ikke er af ren teknisk art og allerede er omfattet af forordning nr. 17. Desuden sidestilles aftaler vedrørende edb-reservationssystemer i betragtningerne i ovennævnte ændringsforslag med aftaler vedrørende tekniske og andre foranstaltninger, som foregår på landjorden i lufthavne.

Kommissionens holdning har vundet tilslutning hos Rådet, som det fremgår af første og anden betragtning til forordning (EØF) nr. 3976/87. Af disse betragtninger fremgår det klart, at forordningen gælder for såvel aftaler, der direkte vedrører lufttransportydelser, som aftaler, der ikke gør det,

idet førstnævnte er omfattet af forordning (EØF) nr. 3975/87 og sidstnævnte af forordning nr. 17.

- (22) Den omstændighed, at Kommissionen i henhold til artikel 2, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3976/87 kan udstede gruppefritagelsesforordninger med forbehold af anvendelsen af forordning (EØF) nr. 3975/87, er ikke ensbetydende med, at alle de aktiviteter, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3976/87, er omfattet af anvendelsesområdet for forordning (EØF) nr. 3975/87. Formålet med forordning (EØF) nr. 3976/87 er at indkredse de områder, på hvilke Kommissionen kan indrømme gruppefritagelser. Disse områder dækker såvel lufttransportvirksomhed som sådan som dertil knyttede tjenesteydelser.

Disse to kategorier af tjenesteydelser er kun samlet i samme forordning for fuldstændighedens skyld, og forordningen indskrænker ikke anvendelsesområdet for forordning nr. 17 og 141 i enkelttilfælde. Hvad disse sidstnævnte, angår, finder forordning (EØF) nr. 3975/87 anvendelse, når der er tale om egentlig lufttransportvirksomhed, medens forordning nr. 17 fortsat gælder for alle andre aktiviteter, som ikke er direkte forbundet med transportydelser.

Denne argumentation kommer i øvrigt til udtryk i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2672/88 af 26. juli 1988 om anvendelse af Traktatens artikel 85, stk. 3, på visse kategorier af aftaler mellem virksomheder om edb-reservationssystemer for lufttransportydelser⁽⁴⁾. I næstsidste betragtning i denne forordning præciseres det således, at de aftaler, der automatisk fritages, ikke skal anmeldes i henhold til forordning nr. 17.

Artikel 6 i forordning (EØF) nr. 3976/87, hvori det hedder, at Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål på Luftfartsområdet, som er nedsat i henhold til artikel 8, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 3975/87, skal høres, før Kommissionen offentliggør et udkast til forordning og udsteder en forordning, bevirker således heller ikke nogen indskrænkning af anvendelsesområdet for forordning nr. 17 og 141. Artikel 6 i forordning (EØF) nr. 3976/87 berører på ingen måde de i forordning nr. 17 fastsatte procedurer i tilfælde af krænkelse af konkurrencereglerne, begæring om individuel fritagelse eller meddelelse af negativattest på de områder, som ikke direkte henhører under transportsektoren.

⁽¹⁾ EFT nr. L 46 af 15. 2. 1985, s. 51.

⁽²⁾ EF-Bull. 7/8 — 1986, punkt 2-1-211.

⁽³⁾ EFT nr. L 285 af 29. 12. 1971, s. 46.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 239 af 30. 8. 1988, s. 13.

Dominerende stilling

- (23) Om Sabena indtager en dominerende stilling, skal vurderes så vel ud fra markedet for udbud af edb-tjenester, foretaget af en virksomhed, der yder sådanne tjenester til rejsebureauer, som markedet for udbud af disse tjenesteydelser til andre luft-transportvirksomheder.
- (24) På førstnævnte af disse markeder skønner Sabena, at Saphir-systemet sandsynligvis tegner sig for en markedsandel på mellem 40 og 50 %.

Selv om Domstolen har udtalt, at en andel på 45 % ikke giver anledning til automatisk at konkludere, at der foreligger markedskontrol, må en sådan kontrol dog vurderes i forhold til konkurrenternes styrke og deres antal (¹), idet forholdet mellem den pågældende virksomheds og dennes konkurrenters markedsandele ligeledes er en nyttig indikation (²).

Der findes fem andre edb-systemer i Belgien, og godt og vel tyve rejsebureauer benytter et af disse systemer. Den omstændighed, at 118 rejsebureauer benytter Saphir-systemet, må betragtes som et bevis på Sabenas fremtrædende stilling på markedet for udbud af sådanne tjenesteydelser til rejsebureauer.

- (25) Det er endvidere blevet fastslået, at 47 % af reservationerne af flypladser i Belgien på flyvninger mellem Bruxelles og Luton i perioden juni til september 1987 er sket gennem Saphir-systemet. Denne høje procentdel viser klart, at London Europeans succes på ruten Bruxelles-Luton afhæng af dets adgang til Saphir-systemet.
- (26) På det andet af disse markeder indtager Sabena klart en dominerende stilling: alle luftfartsselskaber, som opererer i Bruxelles (med undtagelse af to), er optaget i Saphir-systemet. Dette betyder, at Sabena altid har givet alle selskaber, som anmodede derom, adgang til sit system. Dette antyder endvidere, at det er af allerstørste betydning for et selskab, der vil forsøge at gøre sig gældende i konkurrencen i Belgien, at være optaget i dette system.

Den omstændighed, at to luftfartsselskaber, der opererer i Bruxelles, ikke er optaget i Saphir-systemet, viser blot, at disse selskaber fører deres egen markedsadgangspolitik, som ikke forudsætter, at de er optaget i systemet; grunden hertil er hovedsagelig omkostningsbetonet.

- (27) Under hensyntagen til det ovenfor anførte skønner Kommissionen, at Sabena på det pågældende tids-

punkt indtog en dominerende stilling på det belgiske marked for udbud af tjenesteydelser i form af edb-pladsreservation på fly.

Misbrug af dominerende markedsstilling

- (28) Spørgsmålet, om Sabenas adfærd udgør et eller flere tilfælde af misbrug af denne dominerende stilling, kan analyseres således:
- (29) Sabenas adfærd kan i første række analyseres som et pressionsmiddel, der sigtede på indirekte at påtvinge London European højere takster end dem, som London European i sin egenskab af uafhængig lufttransportør havde til hensigt at fastsætte under hensyntagen til sin omkostningsstruktur og sin handelsstrategi. Denne praksis, der havde til formål kunstigt at hæve taksterne, er helt uforenelig med en ordning om fri konkurrence.
- (30) Det skal bemærkes, at Sabenas adfærd lige så vel kan analyseres som et forsøg på at begrænse produktionen, afsætningen eller den tekniske udvikling til skade for forbrugerne (artikel 86, litra b), eftersom Sabenas nægtelse af optagelse af London European i sit system ville kunne have fået til følge, at London European måtte opgive sit projekt for oprettelse af en luftrute mellem Bruxelles og Luton.
- (31) Endelig består der ingen forbindelse mellem de to kontrakter, Saphir og groundhandling: formålet med kontrakten om edb-pladsreservation på fly er at sætte rejsebureauerne i stand til hurtigt og på de bedste vilkår at præstere transporttjenesteydelser til de rejsende. Groundhandling-kontrakten vedrører bistand til flyene på landjorden.

Bag Sabenas nægtelse ligger der således som forudsætning for indgåelse af Saphir-kontrakten er krav om London Europeans indgåelse af en groundhandling-kontrakt, som ikke har nogen forbindelse med førstnævnte kontrakts genstand. Denne adfærd udgør dermed et misbrug, der direkte er omhandlet i artikel 86, litra d).

Påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne

- (32) Den pågældende nægtelse fra Sabenas side påvirker samhandelen mellem medlemsstater. For det første er der tale om en urimelig adfærd fra en belgisk virksomheds side, som er rettet mod en virksomhed i en anden medlemsstat. For det andet sigtede denne adfærd på at fordreje konkurrencen på ruten Bruxelles-London, idet Sabena og London European ikke stod i samme udgangssituation med hensyn til pladsreservationsfaciliteter. London Europeans manglende mulighed for adgang til Saphir-systemet vil desuden kunne bevirke, at selskabet forhindres i at operere på den pågældende

(¹) Dom i sag 27/76 United Brands, Sml. 1978, s. 287, præmis 112.

(²) Dom i sag 85/76 Hoffmann La Roche, Sml. 1979, s. 461.

rute. Denne fortrængning af London European som konkurrent kan derfor direkte eller potentielt påvirke samhandelsvilkårene mellem medlemsstater, eftersom pladsreservation, selv om en sådan må betragtes som en lokal transaktion, er knyttet til en transaktion mellem medlemsstater, nemlig lufttransport mellem Bruxelles og Luton.

- (33) Under alle omstændigheder er Domstolens retspraksis fast, hvad angår en dominerende virksomheds adfærd, som sigter på at eliminere en konkurrent. I dommen i Zoja-sagen⁽¹⁾ har Domstolen udtalt, at artikel 86 omhandler praksis, som svækker en effektiv konkurrence. Det er således tydeligt, at konkurrencen på ruten Bruxelles-London ville have været anderledes, hvis London European ikke kunne få fuldstændig adgang til dette marked.

Konklusioner

- (34) På grundlag heraf fastslår Kommissionen, at Sabena har overtrådt EØF-Traktatens artikel 96, idet selskabet, der indtager en dominerende stilling på markedet for udbud af edb-pladsreservation på fly i Belgien, har misbrugt denne dominerende stilling på dette marked ved at nægte London European adgang til Saphir-systemet med den begrundelse, at sidstnævnte selskabs takster var for lave, og at London European havde overdraget groundhandling-aktiviteterne i forbindelse med sine fly til et andet selskab en Sabena. Samhandelen mellem medlemsstaterne er blevet påvirket af Sabenas misbrug af sin dominerende stilling.

Sanktioner

- (35) I betragtning af, at Sabena efter Kommissionens indgreb har givet London European adgang til sit Saphir-system, skal Kommissionen ikke tage initiativ på grundlag af artikel 3 i forordning nr. 17 til at bringe overtrædelsen til ophør.
- (36) I henhold til artikel 15 i forordning nr. 17 kan virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder, der overtræder artikel 86, få pålagt bøder på højst 1 mio ECU eller 10 % af virksomhedens omsætning i det sidste regnskabsår, afhængigt af hvilket beløb der er det største. Der skal tages hensyn til både overtrædelsens grovhed og dens varighed.
- (37) Kommissionen skønner, at overtrædelsen var af særlig grov karakter. Overtrædelsen tog form af nægtelse af adgang for en mindre konkurrent til et edb-pladsreservationssystem for at få denne til at opgive at etablere sig på en rute, for at lægge hindringer i vejen for etableringsplaner og for således at hindre ny konkurrence. Sabena har med disse handlinger tilsidesat en af Traktatens grundlæg-

gende målsætninger, nemlig etableringen af et enhedsmarked omfattende samtlige medlemsstater. Overtrædelsens grovhed forstærkes af, et Sabenas adfærd indgik i en veletableret virksomhedsstrategi på området. At denne tilsyneladende ikke er blevet gjort gældende over for andre luftfartsselskaber, skyldes nok kun, at omstændighederne aldrig har talt herfor. Det er dog en kendsgerning, at det skete i London Europeans tilfælde⁽²⁾.

- (38) Overtrædelsen blev begået forsætligt, og Sabena var klar over, at det overtågte konkurrencereglerne; selskabet fik således den 9. april 1987 forelagt en udtalelse fra den ansvarshavende for den juridiske afdeling med en advarsel om, at selskabets adfærd kunne give anledning til sanktioner fra Kommissionens side på grundlag af artikel 86.
- (39) Hvad angår overtrædelsens varighed erkender Kommissionen, at der faktisk var tale om meget kort tid. Selv om man kan spørge sig, om overtrædelsen ikke ville have varet længere, hvis Kommissionen ikke havde grebet ind, er det en kendsgerning, at Sabena den 25. maj 1987 besluttede at give London European adgang til Saphir-systemet. Beslutningen om at nægte London European adgang til Saphir-systemet blev truffet den 1. april 1987, og overtrædelsen varede således knap to måneder. Dette forhold er taget i betragtning ved fastsættelsen af bødens størrelse.
- (40) Endelig berettiger den omstændighed, at Kommissionen her for første gang anvender forordning nr. 17 på markedet for udbud af edb-reservationssystemer, til, at bøden fastsættes til et beskedent beløb —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Sabena, Belgian World Airlines, har overtrådt EØF-Traktatens artikel 86 ved over for London European at udøve en adfærd, som sigtede på at få dette selskab til at afstå fra at etablere sig på ruten Bruxelles-Luton og/eller på at lægge hindringer i vejen for dets etableringsplaner, og som tog form at nægtelse af adgang for dette selskab til Saphir-systemet med den begrundelse,

- at de af London European anvendte lufttakster var for lave, og
- at London European ikke havde overdraget groundhandling-aktiviteterne i forbindelse med sine fly til Sabena.

Artikel 2

Sabena pålægges en bøde på 100 000 ECU; dette beløb indbetales i belgiske francs på EF-Kommissionens konto

⁽¹⁾ Forenede sager 6 og 7/73, Sml. 1974, s. 223; se ligeledes ovennævnte dom i United Brands-sagen.

⁽²⁾ Jf. notater af 18. februar og 13. marts 1987.

nr. 426-4403001-52 i Kredietbank, agence Schuman, Rond-point Schuman 2, B-1040 Bruxelles, eller i ECU på konto nr. 426-4403003-52 i samme bank, senest tre måneder efter meddelelsen af denne beslutning.

Efter udløbet af denne frist tillægges bøden automatisk renter beregnet efter den sats, der anvendes af Den Europæiske Fond for Monetært Samarbejde for dens transaktioner i ECU på den første arbejdsdag i den måned, hvor denne beslutning er vedtaget, forhøjet med tre og et halvt procentpoint, dvs. 10,75 %.

Sker betaling i modtagerens nationale valuta, omregnes beløbet efter den kurs, der gælder på dagen forud for indbetalingen.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Sabena, Belgian World Airlines, 35, rue Cardinal Mercier, B-1000 Bruxelles.

Denne beslutning kan tvangsfuldbyrdes i overensstemmelse med EØF-Traktatens artikel 192.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. november 1988.

På Kommissionens vegne

Peter SUTHERLAND

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS HENSTILLING

af 17. november 1988

om betalingssystemer, herunder navnlig om forholdet mellem kortindehaver og kortudsteder

(88/590/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

som henviser til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 155, andet led, og

som tager følgende i betragtning:

Et af Fællesskabets hovedformål er, at man senest i 1992 skal have gennemført det indre marked, inden for hvilket betalingssystemer er af stor betydning;

i punkt 18 i bilaget til Rådets resolution af 14. april 1975 om Det Europæiske Fællesskabs første program for en politik vedrørende forbrugerbeskyttelse og -oplysning⁽¹⁾ fastsættes det, at beskyttelsen af forbrugernes økonomiske interesser skulle baseres på følgende principper⁽²⁾, nemlig principperne om, i) at køberen af varer og tjenesteydelser skal beskyttes mod standardkontrakter, herunder navnlig mod udelukkelse i kontrakter af væsentlige rettigheder, ii) at forbrugeren skal beskyttes mod det økonomiske tab, som utilstrækkelige tjenesteydelser påfører ham, og iii) at emballering af og salg fremmende foranstaltninger for varer eller tjenesteydelser — herunder finansielle tjenesteydelser — ikke må være udformet på en sådan måde, at de direkte eller indirekte vildleder dem, som tilbuddet gælder, eller som har anmodet om tilbud; under punkt 24 i bilaget til det nævnte første program specificeres det, at beskyttelse af forbrugeren mod urimelige forretningsmetoder, bl.a. hvad angår kontraktvilkår, skal tillægges prioritet ved gennemførelsen af samme program;

i Kommissionens Hvidbog om Gennemførelse af det interne marked⁽³⁾ henvises der i punkt 121 til de nye teknologier, der vil ændre de europæiske markedsførings- og distributionssystemer og nødvendiggøre en passende forbrugerbeskyttelse, og i punkt 122 henvises der endvidere til de elektroniske banktransaktioner, betalingskort og videotext;

Kommissionens politiske dokument, der har titlen »Fremstød på det Forbrugerpolitiske Område«, og som blev forelagt Rådet i juli 1985⁽⁴⁾, og hvorom der blev vedtaget en rådsresolution den 28. juni 1986⁽⁵⁾, henviser i punkt 34 til elektronisk pengeoverførsel og annoncerer i den som bilag vedlagte tidsplan et direktivforslag om dette emne, der skal vedtages af Rådet i 1989; det er hensigtsmæssigt at fremskynde den finansielle beskyttelse af forbrugeren i forbindelse med betalingssystemer og visse

andre former for tjenesteydelser, der står til rådighed for forbrugeren; de former for finansielle tjenesteydelser, herunder finansiell selvbetjening, og de midler til at købe varer og tjenesteydelser, som nu er i brug på markedet i medlemsstaterne (hvoraf nogle endda i forbrugernes hjem), leveres på kontraktvilkår og med en forbrugerbeskyttelse, der er forskellig fra medlemsstat til medlemsstat;

der er sket mange ændringer inden for de seneste år med hensyn til de former for finansielle tjenesteydelser, der stilles til rådighed for og benyttes af forbrugeren, navnlig med hensyn til betalingsmetoder og med hensyn til køb af varer og tjenesteydelser; nye former for finansielle tjenesteydelser er opstået og vil fortsat udvikle sig;

adskillige kontraktvilkår, der for øjeblikket benyttes på dette område i medlemsstaterne, er ikke alene forskellige fra medlemsstat til medlemsstat (og endog inden for den enkelte medlemsstat), men også i visse tilfælde ufordelagtige for forbrugeren; en mere effektiv beskyttelse af forbrugeren kan opnås ved at indføre ensartede vilkår, der skal finde anvendelse på alle disse former for finansielle tjenesteydelser;

forbrugeren skal gives fyldestgørende information om kontraktvilkår, herunder om eventuelle gebyrer og andre omkostninger, som forbrugeren skal betale for disse tjenesteydelser, ligesom han også skal have fyldestgørende information om sine rettigheder og pligter i henhold til kontrakten; denne information skal utvetydigt fastslå, hvilke forpligtelser forbrugeren har som indehaver af et kort eller anden indretning, (i det følgende benævnt »den kontraherende kortindehaver«), ved vis hjælp han kan foretage betalinger til fordel for tredjemand eller foretage visse finansielle transaktioner for sig selv;

beskyttelsen af forbrugeren som kontraherende kortindehaver forbedres yderligere, hvis sådanne kontrakter udfærdiges skriftligt og indeholder en vis minimumsinformation om kontraktvilkårene, herunder med angivelse af, hvilket tidsrum der normalt vil gå, før kortindehaverens transaktioner krediteres, debiteres eller faktureres;

ingen betalingsindretning, hvad enten der er tale om et plastkort eller andet, må sendes til en person, medmindre det sker som svar på en ansøgning fra vedkommende; den kontrakt, der indgås mellem vedkommende person og udstederen af betalingsindretningen, skal først være bindende, når ansøgeren har modtaget betalingsindretningen og også er blevet gjort bekendt med de gældende kontraktvilkår;

⁽¹⁾ EFT nr. C 92 af 25. 4. 1975, s. 1.

⁽²⁾ Bekræftet under punkt 28 i det andet program (EFT nr. C 133 af 3. 6. 1981, s. 1).

⁽³⁾ KOM(85) 310 endelig udg. af 14. 6. 1985.

⁽⁴⁾ KOM(85) 314 endelig udg. af 27. 6. 1985.

⁽⁵⁾ EFT nr. C 167 af 5. 7. 1986, s. 1.

på grund af karakteren af den teknologi, der for øjeblikket benyttes i forbindelse med betalingsindretninger, herunder både med hensyn til fremstillingen og brugen heraf, er det vigtigt med en opgørelse over de transaktioner, der foretages ved hjælp af disse indretninger, således at transaktioner kan efterspores og fejl berigtiges; da den kontraherende kortindehaver ikke har nogen mulighed for at få adgang til sådanne opgørelser, må bevisbyrden for, at en transaktion har været korrekt registreret og konteret, og at der ikke har været tale om teknisk maskinsvigt eller andre fejl, følgelig påhvile den person, der i henhold til den kontrakt udleverer betalingsindretningen til den kontraherende part, dvs. kortudstederen;

betalingsinstruktioner, der meddeles elektronisk af den kontraherende kortindehaver, bør være uigenkaldelige, således at betaling foretaget i henhold til instruktionerne ikke kan tilbageføres; den kontraherende kortindehaver skal have udleveret en udskrift af de transaktioner, han foretager ved hjælp af betalingsindretningen;

der må fastsættes ensartede regler for kortudstederens ansvar for manglende eller ukorrekt udførelse af den kontraherende kortindehavers betalingsinstruktioner og dertil knyttede transaktioner samt for transaktioner, som den kontraherende kortindehaver ikke har autoriseret, alt under forbehold af den kontraherende kortindehavers egne forpligtelser i tilfælde af, at betalingsindretningen bortkommer, bliver stjålet eller kopieret;

der må også fastsættes ensartede kontraktvilkår vedrørende konsekvenserne for den kontraherende kortindehaver, dersom han mister sin betalingsindretning, eller den bliver stjålet eller kopieret;

for at sikre, at elektroniske betalingsnet kan fungere, og betalingsindretninger kan benyttes internationalt, er det nødvendigt, at et vist minimum af oplysninger vedrørende

den kontraherende kortindehaver kan videregives på tværs af landegrænserne, dog under forbehold af visse betingelser;

Kommissionen vil overvåge gennemførelsen af denne henstilling, og hvis den efter tolv måneder finder, at gennemførelsen ikke har fundet sted på tilfredsstillende måde, vil Kommissionen træffe de fornødne foranstaltninger —

HENSTILLER,

at:

1. udstedere af betalingsindretninger og systemleverandører — senest tolv måneder efter henstillingens dato — udøver deres virksomhed i overensstemmelse med de i bilaget indeholdte bestemmelser
2. medlemsstaterne — senest tolv måneder efter henstillingens dato — med henblik på at lette udførelsen af de i bilaget anførte transaktioner sikrer, at oplysninger vedrørende kontraherende kortindehavere kan videregives, dog under forbehold af:
 - at de kun videregives i det omfang, det er strengt nødvendigt
 - at de behandles som fortrolige af alle de personer, der har fået kendskab til de pågældende oplysninger i forbindelse med udførelsen af sådanne transaktioner.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. november 1988.

På Kommissionens vegne

Grigoris VARFIS

Medlem af Kommissionen

BILAG

1. Dette bilag finder anvendelse på følgende transaktioner :

- elektroniske betalinger ved brug af et kort, navnlig i forretninger
- når kontanter hæves, når kontanter og checks sættes ind, og når der foretages lignende transaktioner via en elektronisk indretning, som f.eks. pengeautomater og automatiske tællemaskiner
- ikke-elektroniske betalinger ved hjælp af et kort, herunder transaktioner, hvor en underskrift er nødvendig, og hvor der gives kvittering, men ikke kort, hvis eneste funktion er at tjene som sikkerhed for betaling foretaget ved hjælp af check
- elektroniske betalinger foretaget af en person uden brug af kort, som f.eks. homebanking.

2. I dette bilag forstås ved :

- »betalingsindretning« : et kort eller anden indretning, der giver brugeren mulighed for at foretage transaktioner af den under punkt 1 anførte art
- »kortudsteder« : en person, der som led i sit erhverv tilbyder offentligheden en betalingsindretning i henhold til en kontrakt, der indgås med den, til hvem indretningen udleveres
- »systemleverandør« : en person, der stiller et finansielt produkt til rådighed under et særligt handelsnavn, og som normalt også stiller et net til rådighed, således at betalingsindretningen kan benyttes til udførelsen af transaktioner af den under punkt 1 anførte art
- »den kontraherende kortindehaver« : en person, der i henhold til en kontrakt indgået mellem ham og en kortudsteder er indehaver af en betalingsindretning
- »kontokort« : et kort udstedt af en handlende til sin kunde eller udstedt af en sammenslutning af handlende til sine kunder med henblik på — uden at der gives adgang til en bankkonto — at åbne mulighed for eller lette betalingen af varer og tjenesteydelser, der udelukkende købes hos den eller de handlende, der har udstedt kortet, eller som købes hos andre handlende, som i henhold til kontrakt accepterer kortet.

3.1. Hver kortudsteder skal skriftligt udfærdige fyldestgørende og rimelige kontraktvilkår vedrørende udstedelsen og brugen af de af ham udleverede betalingsindretninger.

3.2. Sådanne kontraktvilkår skal affattes :

- på en letforståelig måde og i en letlæselig form
- på det eller de sprog, der normalt benyttes til et sådant eller lignende formål i det område, hvor de pågældende kontraktvilkår tilbydes.

3.3. Kontraktvilkårene skal angive grundlaget for beregningen af eventuelle gebyrer (inkl. renter), som den kontraherende kortindehaver skal betale til kortudstederen.

3.4. Kontraktvilkårene skal angive :

- om transaktioners debitering eller kreditering sker straks eller, hvis dette ikke er tilfældet, det tidsrum inden for hvilket debitering eller kreditering vil finde sted
- det tidsrum, inden for hvilket transaktioner faktureres, når der er tale om transaktioner, der faktureres den kontraherende kortindehaver.

3.5. Kontraktvilkårene må ikke ændres, medmindre det sker ved aftale mellem parterne ; en sådan aftale anses for at foreligge, hvis kortudstederen foreslår en ændring af kontraktvilkårene, og den kontraherende kortindehaver efter at have modtaget en meddelelse herom fortsat benytter betalingsindretningen.

4.1. Kontraktvilkårene skal pålægge den kontraherende kortindehaver pligt til over for kortudstederen :

- a) at træffe alle rimelige foranstaltninger med henblik på at sikre opbevaring af betalingsindretningen og med henblik på at hemmeligholde det identifikationsmiddel (såsom personligt identifikationsnummer eller kode), der muliggør anvendelse af betalingsindretningen
- b) at anmelde dette til kortudstederen eller et centralt organ hurtigst muligt efter at have konstateret, at :
 - betalingsindretningen er bortkommet, stjålet eller kopieret, eller identifikationsmidler, der muliggør anvendelse af betalingsindretningen, er kommet til uvedkommendes kendskab
 - der på den kontraherende kortindehavers konto er registreret uautoriserede transaktioner
 - der er begået fejl eller andre uregelmæssigheder i kortudstederens forvaltning af kontoen
- c) ikke at anføre sit eventuelle personlige identifikationsnummer eller kode på betalingsindretningen, og ej heller at anføre disse identifikationsdata på noget, han normalt opbevarer eller bærer sammen med betalingsindretningen, særlig hvis der er risiko for, at de bortkommer eller bliver stjålet eller kopieret samtidig
- d) ikke at annullere en ordre, som han har afgivet ved hjælp af sin betalingsindretning.

- 4.2. Kontraktvilkårene skal indeholde bestemmelser om, at den kontraherende kortindehaver ikke — når han har opfyldt de forpligtelser, der er pålagt ham i henhold til nærværende punkts stk. 1, litra a), litra b), første led, og litra c), og at han ikke på anden måde har handlet groft uagtsomt eller svigagtigt ved brug af betalingsindretningen — efter at have indgivet anmeldelse er ansvarlig for tab, som et sådant brug måtte medføre.
- 4.3. Kontraktvilkårene skal pålægge kortudstederen en forpligtelse over for den kontraherende kortindehaver til ikke at give andre end denne oplysning om den kontraherende kortindehavers personlige identifikationsnummer eller kode eller eventuelle lignende oplysninger.
5. Der må ikke fremsendes en betalingsindretning til en person, medmindre det sker som svar på en ansøgning fra vedkommende; kontrakten mellem kortudstederen og den kontraherende kortindehaver anses som værende indgået på det tidspunkt, hvor ansøgeren modtager betalingsindretningen og en kopi af de af ham accepterede kontraktvilkår.
- 6.1. Kortudsteder skal, for så vidt angår de i artikel 1 nævnte transaktioner, opbevare eller foranledige opbevarer interne opgørelser, der er tilstrækkeligt fyldestgørende til, at transaktioner kan efterspores og fejl berigtiges. Med henblik herpå skal kortudstederen om fornødent etablere en ordning med systemleverandørerne.
- 6.2. Bevisbyrden i en eventuel tvist med den kontraherende kortindehaver vedrørende en af de i punkt 1, første, andet og fjerde led, nævnte transaktioner og vedrørende ansvaret for uautoriseret elektronisk pengeoverførsel påhviler kortudstederen, således at denne skal bevise, at transaktionen har været korrekt registreret og konteret, og at der ikke har været tale om teknisk maskinsvigt eller andre fejl.
- 6.3. Den kontraherende kortindehaver skal, hvis han anmoder om det, have udleveret en udskrift for hver af sine transaktioner, det være sig enten straks eller kort tid efter, at han har gennemført transaktionen; er der tale om betaling i en forretning, skal den kvittering, der gives af den handlende ved købet, og hvori der henvises til betalingsindretningen, anses for at opfylde det i denne bestemmelse fastsatte krav.
- 7.1. Med forbehold af punkt 4 og 8 er kortudstederen over for den kontraherende kortindehaver ansvarlig:
- for manglende eller ukorrekt udførelse af den kontraherende kortindehavers transaktioner, jf. punkt 1, selv om en transaktion er iværksat på elektroniske indretninger, som kortudstederen hverken direkte eller alene kontrollerer
 - for transaktioner, som ikke er blevet autoriseret af den kontraherende kortindehaver.
- 7.2. Med forbehold af nærværende punkts stk. 3 skal det i stk. 1 omhandlede ansvar begrænses således:
- i tilfælde af manglende eller ukorrekt udførelse af en transaktion er ansvaret begrænset til den beløbsmæssige størrelse af den transaktion, der ikke er blevet udført, eller som er blevet ukorrekt udført
 - i tilfælde af en uautoriseret transaktion er der erstatningspligt helt op til det beløb, der er nødvendigt for at stille den kontraherende kortindehaver, som om den uautoriserede transaktion ikke havde fundet sted.
- 7.3. Spørgsmålet om yderligere økonomiske konsekvenser, herunder navnlig spørgsmålet om omfanget af det tab, der skal ydes erstatning for, reguleres efter den lovgivning, der finder anvendelse på den mellem kortudstederen og den kontraherende kortindehaver indgåede kontrakt.
- 8.1. Hver kortudsteder skal træffe forholdsregler, således at hans kunder på et hvilket som helst tidspunkt af døgnet kan anmelde, at deres betalingsindretning er bortkommet, stjålet eller kopieret; er der tale om kontokort, behøver denne mulighed for at foretage anmeldelse kun at stå åben inden for kortudstederens åbningstid.
- 8.2. Den kontraherende kortindehaver hæfter ikke længere, når han har underrettet kortudstederen, således som foreskrevet i punkt 4, stk. 1, litra b); denne bestemmelse skal dog ikke anvendes, hvis kortindehaveren har handlet groft uagtsomt eller svigagtigt.
- 8.3. Den kontraherende kortindehaver bærer selv det tab, der måtte være lidt indtil det tidspunkt, hvor anmeldelse finder sted, og som kan tilskrives den omstændighed, at betalingsindretningen er bortkommet, stjålet eller kopieret, dog således at erstatningsansvaret ikke må overstige et beløb svarende til 150 ECU pr. tilfælde, medmindre kortindehaveren har handlet groft uagtsomt eller svigagtigt.
- 8.4. Kortudstederen er ved modtagelsen af anmeldelse forpligtet til at træffe alle rimelige foranstaltninger med henblik på at forhindre yderligere brug af betalingsindretningen, selv om den kontraherende kortindehaver måtte have handlet groft uagtsomt eller svigagtigt.

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Kommissionens direktiv 88/301/EØF af 16. maj 1988 om konkurrence på teleterminalmarkederne.

(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. L 131 af 27. maj 1988)

Side 73 til 77:

i stedet for: »terminal«*læses:* »terminaludstyr«*i stedet for:* »godkendelsesprocedure« og
»godkendelsesregel«*læses overalt:* »typegodkendelsesprocedure«,
»henholdsvis »typegodkendelsesregel«

Side 73, første betragtning, tiende til tolvte linje:

i stedet for: »udvikling på telekommunikationsområdet med hensyn til nettets tekniske specifikationer, særligt for så vidt angår terminaludstyr.«*læses:* »teknisk udvikling af nettene, og udviklingen har været særlig markant på terminaludstyrsområdet;«

Side 75, 14. betragtning, tredje linje:

i stedet for: »specifikationer«*læses:* »karakteristika«

Side 75, 16. betragtning, ottende linje:

i stedet for: »udstyr«*læses:* »terminaludstyr«

Side 75, 17. betragtning, første og sjette linje:

i stedet for: »specifikationer«*læses:* »typegodkendelsespecifikationer«

Side 75, artikel 1, første led, andet afsnit, og

Side 77, bilag I, sjette linje:

i stedet for: »senere tilsluttes«*læses:* »forbindes videre til«

Side 75, artikel 3, første led,

Side 76, artikel 5, stk. 1, første afsnit og

artikel 5, stk. 2, andet punktum:

i stedet for: »specifikationer«*læses:* »tekniske specifikationer«

Side 75, artikel 3, andet led:

i stedet for: »kriterier og offentliggøres«*læses:* »og offentligt tilgængelige kriterier«

Side 76, artikel 4, stk. 1:

i stedet for: »terminalpunkter«*læses:* »termineringspunkter«

Side 76, artikel 4, stk. 1:

i stedet for: »tekniske specifikationer«*læses:* »fysiske karakteristika«

Side 76, artikel 4, stk. 2:

i stedet for: »installationer skal inden for en rimelig frist forsynes med et termineringspunkt, som er tilgængeligt«*læses:* »termineringspunkter skal inden for rimelig tid gøres tilgængelige«

Side 76, artikel 6:

i stedet for: »formaliseringen«

læses: »den formelle fastlæggelse«

Side 76, artikel 6:

i stedet for: »godkendelse«

læses: »typegodkendelse«

Side 76, artikel 7, stk. 2:

i stedet for: »For de terminaler, hvor godkendelse er anerkendt som nødvendig, drager medlemsstaterne omsorg for, at de pågældende virksomheder inden for de i artikel 8 fastsatte frister muliggør en sådan. For de terminaler, hvor godkendelse ikke er anerkendt som nødvendig, drager medlemsstaterne omsorg for, at der åbnes mulighed for godkendelse senest på det i artikel 2 fastsatte tidspunkt.«

læses: »For terminaludstyr, der kræver typegodkendelse, skal medlemsstaterne sikre, at de pågældende virksomheder giver mulighed for opsigelse inden for de i artikel 8 fastsatte frister. For terminaludstyr, der ikke kræver typegodkendelse, skal medlemsstaterne indføre mulighed for opsigelse senest på det i artikel 2 fastsatte tidspunkt.«

Side 77, bilag II, fjerde linje:

i stedet for: »hver«

læses: »hver kategori af«

Side 77, bilag II, 16. linje:

i stedet for: »antal nye termineringspunkter«

læses: »antal termineringspunkter, der er gjort tilgængelige«
